



*Dagmar Ottosen, Haderslev
Stifteren af Inner Wheel i Danmark*

INNER WHEEL DANMARK



Inner Wheel

1980

INNER WHEEL DANMARK

"Inner Wheel Danmarks Historie"

udgivet i 1980

Afskrift udført af *Birthe Jespersen, Rebild IW, 2007*

INDHOLDSFORTEGNELSE

FORORD.....	4
INNER WHEEL'S START I DANMARK.....	4
KLUB NR. 1 – HADERSLEV	5
KLUB NR. 2 – STORKØBENHAVN.....	6
STORKØBENHAVN INNER WHEEL KLUB'S FØRSTE ÅR.....	9
LANDSDELSORDNINGEN FOR ØSTRE LANDSDEL – SJÆLLAND OG ØERNE.....	10
LANDSDELSORDNINGEN FOR VESTRE LANDSDEL – JYLLAND.....	11
FRA LANDSDEL TIL DISTRIKT – ØSTRE LANDSDEL	12
FRA LANDSDEL TIL DISTRIKT – VESTRE LANDSDEL	13
DISTRIKTSORDNINGEN	13
COUNCIL.....	14
COUNCILMEDLEMMER OG NATIONALE REPRÆSENTANTER	14
INTERNATIONAL INNER WHEEL	15
DANSK INNER WHEEL RÅD	17
RALLY	19
CONVENTIONS.....	19
I.S.O.'s ARBEJDE – INTERNATIONAL SERVICE ORGANIZER	21
D.I.S.O. HAR ORDET.....	25
DISTRIKTSINDSAMLINGER	27
LANDSINDSAMLINGEN	27
LANDSARKIVET	27
25 ÅRS JUBILÆUM.....	27
FESTTALLEN VED 25 ÅRS JUBILÆET	28
SANGBOGEN.....	31
MEDLEMSFORTEGNELSEN	31
KLUB NR. 3 – SØNDERBORG	31
KLUB NR. 4 – ODENSE	32
KLUB NR. 5 – SLAGELSE.....	33
KLUB NR. 6 – ÅRHUS	34
INNER WHEEL ROSEN	35
AFSLUTNING.....	35

FORORD

Dansk Inner Wheel Råd har ytre ønske om at få Inner Wheel bevægelsens start i Danmark og dens videre udvikling i de første år skrevet og belyst og har bedt nogle få Inner Wheel medlemmer, der var med fra begyndelsen, om at påtage sig dette arbejde.

Det har været både en morsom og krævende opgave at udføre, men det har også været svært at få indsamlet materiale, trods utallige opfordringer til klubber og distrikter om at indsende bidrag, men nu er alt det, der er indkommet, samlet og bearbejdet grundigt og samvittighedsfuldt.

Vi har bestræbt os på at give et levende og varmt billede af den spændende tid siden 1948 og har samtidigt prøvet at få alle sider og aspekter i dansk Inner Wheel med i denne lille bog.

Vi håber meget at, den vil blive modtaget i den samme ånd, hvori den er skrevet. Med den lette fortællende form har vi forsøgt at give et fornøjeligt glimt af Inner Wheel Danmark fra dets spæde barndom.

Det har ikke været meningen at skrive et seriøst historisk dokument, men at prøve at videregive lidt af den stemning, der også dengang herskede blandt alle Inner Wheel medlemmer.

April 1976

Dagmar Ottosen

Grethe Beck

Karen Valeur

Olga Lauesen

Ellen Arkil

INNER WHEEL'S START I DANMARK

ved Dagmar Ottosen

Når jeg skal skrive lidt om Inner Wheel's opståen i Danmark, må jeg gå tilbage til Rotary året 1947-48, da min mand var præsident i Haderslev Rotary klub.

Kort efter Rotary årets begyndelse fik han brev fra England - nærmere betegnet fra en lille Rotary klub i Hailsham ca. 15 km. fra Eastbourne - med indbydelse til at deltage som gæst i det, der dengang var det 12. distrikts konference i Folkstone i England.

Indbydelsen gjaldt også mig.

Samtidig med den officielle invitation var der en opfordring til i nogle dage at være gæster hos tandlæge D. Hammond Williams i deres hjem i Eastbourne. Mr. Hammond Williams var medlem af Hailsham Rotary Club.

Vi rejste til England og ankom til Folkstone, hvor vi på banegården blev venligt modtaget af præsident Mr. Read og frue og mr. Hammond Williams og frue. Den første aften - og for øvrigt ved måltiderne og når lejlighed gaves - hyggede vi os med vor værtsklub, som ikke vidste, hvor gode de skulle være imod os, og det varede ikke længe, før vi ikke følte os som fremmede. Jeg spurgte på den første dags spadseretur med nogle damer fra Hailsham, hvad vi skulle foretage os, mens vore mænd var til møderne, og svaret lød: Ja, så skal vi til møde i Inner Wheel! Det var første gang jeg hørte det navn, og derefter fortalte de meget ivrigt og glade om deres Inner Wheel bevægelse.

Jeg fik et levende indtryk af, at deres klub betød uendeligt meget for dem. De var kun 14 Inner Wheel medlemmer, men de var yderst optaget af deres arbejde i og for klubben.

Min interesse vaktet straks, ikke mindst efter de forskellige møder dagen igennem, og det varede ikke længe, før man begyndte at tale om, at jeg skulle forsøge at starte en klub i Danmark. Der var vist på det tidspunkt to klubber i Norge, to i Canada og enkelte i Australien - i alle tilfælde var der kun ganske få oversøiske klubber.

KLUB NR. 1 – HADERSLEV

ved Dagmar Ottosen

Efter hjemkomsten fra Eastbourne gik der lidt tid, inden jeg fik mod til at skrive en opfordring til Rotary damerne i Haderslev om at møde mig en eftermiddag på "Harmonien", hvor jeg skulle fortælle, hvad jeg havde set og hørt om Inner Wheel i Storbritannien for om muligt at starte en klub her i Danmark.

Der kom ni damer, der hørte på, hvad jeg fortalte, men meningene var i det store hele, at vi var for forskellige. Vi havde kun eet punkt, hvor vi kunne mødes, og det var i, at vore mænd var Rotarianere. Efterhånden nærmede vi os dog hinanden, og da Ellen Arkil foreslog, at vi kunne da tage en prøve på et halvt år, så blev vi hurtigt enige, og det blev bestemt, at jeg skulle være den foreløbige præsident med nu afdøde Ellen Østergaard som sekretær.

Vore møder blev holdt den 2. mandag i hver måned i de forskellige hjem med et mindre traktement, ofte med kammeraternes rejsebeskrivelser og lignende som hovedemne. Nu og da en tale ved en af vore Rotarymænd. Lige fra begyndelsen var 3 minutter obligatoriske, og så vidt jeg husker, var kontingentet 2 kr. pr. mødedag.

Det skete den 5. februar 1948, og det første møde holdtes i marts. I løbet af meget kort tid var vi 14 – 16 medlemmer.

Der udvikledes efterhånden et godt kammeratskab, og det var påfaldende, at tonen lige fra begyndelsen var, ligesom jeg følte den i Folkstone.

Den 23. september 1948 blev en historisk dag for os og dermed for dansk Inner Wheel. Da kunne jeg læse vort charterbrev højt, sendt os fra The Association.

Vi fejrede begivenheden ved en frokost på "Saxildhus" i Kolding. Her modtog vi to telegrammer, et fra Hailsham Inner Wheel Club – som jo var vor fadderklub, og som vi stadig har en god og kammeratlig forbindelse med – og et fra vore mænd i Haderslev.

Når man tænker på, hvordan charterfester nu om dage festligholdes, kan man jo nok smile over en så stilfærdig begyndelse.

Vor klub levede i stille ubemærkethed i små to år, og den voksede langsomt. Efter nogen tid mente vi, at vi var for mange med ca. 20 rundt i de private hjem og prøvede så at holde møderne på "Harmonien", men vi befandt os ikke særlig vel ved disse udemøder og gik snart over til igen at mødes i hjemmene. Senere er vi af nødvendighed atter tvunget på restaurant, men idealet er nu hjemmemøder. Da vi nu er mellem 40 og 50 medlemmer, er det imidlertid for mange.

Daværende Rotaryguvernør Aage E. Jensen kontaktede mig en dag i telefonen og bad mig komme til København sammen med nogle engelske damer og danske Rotarydamer, men da jeg på det tidspunkt var syg, måtte jeg pr. telefon oplyse ham om, hvad jeg vidste om Inner Wheel.

Tilbage til vor egen klub:

I sommeren 1949 holdt Haderslev Rotary klub 10 års jubilæum. Da fik vi besøg fra Hailsham Rotary og Inner Wheel Club, og ved en lille højtidelighed overrakte Mrs. Hammond Williams os vore nåle, der var en gave fra The Association. Det var vi både glade og stolte over.

I de første år udfoldedes der stor aktivitet fra Haderslev og København ved at tage rundt til forskellige byers Rotary klubber for at fortælle om Inner Wheel, og mange fik lyst til at tage idéen op. Vi fulgte i stor træk direktiverne fra The Association, men havde dog vort eget ansigt, f.eks. måtte hjælpearbejdet nødvendigvis være anderledes i vor velfærdsstat. Vi sendte månedsbreve til alle klubber med de for os så vigtige 3 minutter for at kunne følge hinanden i klubbernes liv og arbejde.

Vi har haft meget stor glæde af vort klubliv i alle klubber, og når man ser på statistikken, er det meget få medlemmer, der er gået ud, fordi de ikke følte sig hjemme i klubberne. Mange er flyttet bort – enkelte døde – andre syge, men det er et fåtal, der har forladt klubberne af anden grund.

Når vi var rundt for at fortælle om Inner Wheel, var det ofte Rotary klubberne, der havde bud efter os, men det hændte også at Rotarianerne mente, at det ikke havde interesse for netop deres damer.

Efterhånden gik dog den kritik over, og i løbet af forbausende kort tid voksede bevægelsen stærkere, end nogen af os havde kunnet forudse. Der var altså grobund for Inner Wheel i Danmark.

KLUB NR. 2 – STORKØBENHAVN

ved Karen Valeur

Efter at Dagmar Ottosen havde gjort et stort og energisk stykke arbejde med at starte Danmarks første Inner Wheel klub i Haderslev, lå idéen lidt i dvale.

Mærkeligt nok blev det en Rotarianer, der gav Inner Wheel tanken det næste lille skub. I 1949 var Danmarks Rotary guvernør Aage E. Jensen, Holbæk, initiativtager efter et besøg af engelske Rotarianere med fruer. De kom sejlene hertil på "Batory" i juni måned, og guvernøren havde tilskyndet unge danske Rotarianere til at være værter for dem. Arrangementet blev en succes, og Aage E. Jensen afsluttede det med at invitere de seks værtspar fra København og Frederiksberg Rotaryklubber til en fest i sit hjem ved Holbæk fjord. Det blev en meget vellykket aften. Vi seks par kendte kun hinanden ret overfladisk, men en spontan kontakt blev meget hurtigt mærkbar. I løbet af aftenen berettede Aage E. Jensen om sine rejser som guvernør, og snart faldt talen på Inner Wheel, som han havde hørt meget om i Storbritannien. Det udviklede sig til en vældig diskussion, nogle af os mente, at det i hvert fald ikke var noget for danske damer, det ville sikkert bare blive til en "strikkeklub", hvor samtalerne ville dreje sig om børn og madopskrifter, men ret hurtigt tog Margit Skovgaard-Petersen teten. Hun blev grebet af idéen og var helt klart den, der skulle tage tanken op og gøre den til virkelighed, hvis det skulle blive til noget.

Aage E. Jensen var en handlingens mand, og inden vi skiltes, blev følgende vedtagelse udfærdiget og underskrevet:

»Rotary International 75`distrikt

Ved en sammenkomst i Holbæk onsdag den 29. juni 1949, hvor guvernøren for Rotary Danmark Aage E. Jensen, redegjorde for Inner Wheel bevægelsen, besluttede de tilstedeværende damer at ville oprette en Inner Wheel klub for Storkøbenhavn. Denne klub skulle følge Inner Wheel bevægelsens gældende love.

Nedennævnte Rotary-medlemmer af København, Frederiksberg og Holbæk Rotary-klubber gav tilsagn om i alle måder at ville støtte damerne med starten og opbygningen af den nævnte klub.

Til at udføre det forberedende arbejde blev nedsat en komité bestående af:

Fru Margit Skovgaard-Petersen
Fru Mette Michelsen
Fru Pancy Jacobsen
Fru Ruth Møller
Fru Birte Fangel
Fru Karen Valeur

Denne komité har ret til at supplere sig med andre interesserede damer og skal ved første lejlighed indkalde til konstituerende møde, hvor vedtægter forelægges.

Holbæk den 29. juni 1949.

Damekomitéen:

Margit Skovgaard-Petersen (sign.)
Mette Michelsen (sign.)
Birte Fangel (sign.)
Karen Valeur (sign.)
Ruth Møller (sign.)

Rotarianerne:

Erik Møller (sign.)
Jørgen Michelsen (sign.)
Niels Carl Jacobsen (sign.)
Ib Skovgaard-Petersen (sign.)
Jørgen Fangel (sign.)

Pancy Jacobsen (sign.)

Aage E. Jensen (sign.)

Holger Valeur (sign.)«

Vi fik herefter flere henvendelser fra Aage E. Jensen, der bl.a. den 15. september 1949 sendte komitéen følgende brev:

»Fru Margit Skovgaard-Petersen,
Fru Mette Michelsen,
Fru Pancy Jacobsen,
Fru Ruth Møller,
Fru Birte Fangel,
Fru Karen Valeur.

Kære Venner.

Jeg undlader ikke at meddele Dem, at jeg fra præsidenten for The Association of Inner Wheel Clubs, Mrs. Gaskell, har modtaget sålydende brev:

Dear Rotarian and Mrs. Jensen, – Mrs. Park has passed on to me the booklet you send her describing the first Anglo-Danish Inter-Distrikt Meeting. I have read it with much interest and pleasure, and have also heard an account of the visit by Mrs. Harvey, who is a member of the Council of The Association of Inner Wheel Clubs.

May I send you both greetings and congratulations on behalf of the Association? I was delighted when I heard of the formation of an Inner Wheel Club in Copenhagen, the capital city of your country, and I feel that this has happened to some extent because of the kindly interest and help of the Rotary Club. I am most grateful to the Rotarians for this encouragement, which will be of much benefit to the ladies, and which inspires me to trust that the newly formed Inner Wheel Club will have a long and happy life, and by their efforts will be able to repay some of the debt, which you have placed us under, in holding up before us the great ideals of Rotary.

With warmest good wishes,

Yours sincerely,
Millicent Gaskell.

Venlige hilsner
sign. *Aage E. Jensen.*«

Derefter fulgte nogle måneder med svære betænkeligheder, vi kendte slet ikke noget til klubliv, havde nok hørt om, hvorledes den slags trivedes i USA, men var det noget for danskere? Og havde travle husmødre med små børn tid til at gå til møder, og havde vi noget at sige hinanden?

Men lidt efter lidt forstod vi tanken. Tænk én dag om måneden at løsrive sig fra den daglige trivialitet og i stedet være sammen med andre ligestillede – men ukendte, høre gode foredrag således at også vi kunne bidrage med nyt samtalestof ved middagsbordet. Ja, man kunne måske få helt nye venner og interesser. – Vi blev efterhånden meget begejstret for Inner Wheel tanken.

Margit Skovgaard-Petersen havde efter flere samtaler med Aage E. Jensen fået arrangeret et møde på Hotel d'Angleterre, jeg tror ikke, vore mænd var med, men Aage E. Jensen var til stede.

Her blev udfærdiget en skrivelse med opfordring til alle Rotary fruer i Storkøbenhavn om at deltage i et orienterende møde i "Karnappen" i Kvindernes Bygning den 16. januar 1950.

90 Rotary fruer reagerede på vor opfordring og kom til mødet. Margit Skovgaard-Petersen havde samlet alt, hvad vi efterhånden vidste om Inner Wheel i et udmærket indlæg, og vi mærkede også ret hurtigt, at der var interesse, men alligevel blev vi meget opstemte, da 80

Rotary fruere tilmeldte sig. Det var en helt uventet succes.

Flere af Rotary fruere gik på talerstolen den dag. Marie Louise Schou foreslog at holde møde hver tredje uge, men dette forslag gik ikke igennem. Fru Frode Olsen syntes, at det var en god idé at starte en Inner Wheel klub og sagde, at hvis vi blot kunne gå hjem med ét guldorn hver gang, skulle klubben nok blive levedygtig, og hun sluttede med at foreslå, at arbejdsudvalget skulle være klubbens første bestyrelse. Det blev enstemmigt vedtaget, og bestyrelsen konstituerede sig med Margit Skovgaard-Petersen som præsident, Mette Michelsen som vicepræsident, Karen Valeur og Birte Fangel som sekretærer samt Ruth Møller som kasserer og Pancy Jacobsen som klubmester.

Nu skulle vi stå på egne ben, og det var jo en anden snak. Ingen, absolut ingen af os kendte noget til klubarbejde, alle var vi hjemmegående husmødre med små eller mindre børn, men alle havde vi dygtige mænd, som var meget villige til at hjælpe og støtte os på alle måder, og i baggrunden havde vi Englands Inner Wheel, som både havde love og mange andre retningslinier. Alligevel rendte vi os en masse stavere i livet. Vi bar det med oprejst pande, og det blev en tid med et uvurderligt kammeratskab og sammenhold.

Vi kontaktede Norge, som i Bergen havde haft en Inner Wheel klub i flere år, og fik deres love. Vi mente, at det var den nemmeste måde at komme igennem det spørgsmål, men senere viste det sig, at det var en dårlig idé.

Efterhånden kom arbejdet rigtigt i gang. Vi skrev månedsbreve, og vi havde gode foredrag. Også medlemmerne var utroligt flinke til at komme med indlæg. Det var især rejsebeskrivelser, som var fremme dengang efter krigen. Der blev nedsat flere udvalg, og vi havde tøjindsamling.

Vi havde lært, at det var klogt at aktivere så mange af medlemmerne som muligt.

Det blev klart for bestyrelsen, at det ville blive nødvendigt at have lidt kapital i baghånden – en arbejdsfond.

De første penge vi fik ind ved at holde amerikansk lotteri over nogle "dollar-varer", som Margit Skovgaard-Petersen havde fået fat i. For de penge, som vi fik ind, ville vi indlede vor humanitære gerning, som var et af Inner Wheel's formål. Først bestemte vi at gøre noget for ensomme gamle, og vi henvendte os til Menighedsplejen, som skaffede os i kontakt med ensomme gamle mennesker. Vi kørte i skoven i mange biler smykket med Inner Wheel mærker, og senere etablerede vi julemøder med de gamle. Der blev arrangeret underholdning og vi pyntede julekurve, som de gamle fik med hjem.

Nu var tiden inde til, at vi skulle have vort charterbrev. Datoen blev fastsat til den 30. september 1950, og det skulle fejres på Bellevue Strandhotel. The Association President, Mrs. Gameson, blev inviteret og "takkede ja". Det blev en pragtfuld fest – taler og gaver – til den ny klub, det kunne ikke være mere festligt. Margit Skovgaard-Petersen strålede over os alle.

Blandt gæsterne var Ellen Arkil, præsident for Haderslev, Agnete Niegel, præsident for Odense, begge ledsaget af deres mænd, fra Københavns Rotary Klub kom præsidenten, Jørgen Poulsen og fra Amager Rotary Klub præsidenten, Poul Olsen, samt mange flere. Vi var i alt 135 deltagere. Der var strålende taler, således for herrerne af Marie Louise Schou, og Mette Michelsen fortalte om klubbens start. Det svære job som toastmaster havde man overladt Grete Beck. Hun var i øvrigt indtrådt i bestyrelsen i stedet for Pancy Jacobsen, der var fratrukket på grund af sygdom.

Aftenens højdepunkt blev overrækkelsen af charterbrevet af Mrs. Gameson.

Efter det festlige kom arbejdsdagen. Mrs. Gameson deltog dagen efter i et møde hos Margit Skovgaard-Petersen, og der fik vi at vide, at The Association var utilfreds med de danske love, som vi jo havde udarbejdet efter de norske love. Mrs. Gameson pointerede, at England – altså The Association – ikke havde været i forbindelse med Norge, og at nordmændene ikke havde fulgt de engelske love. Hvis vi ville tilsluttes "The Association of Inner Wheel Clubs", måtte vi helt følge de engelske retningslinier. Det ville betyde, at vi måtte flytte regnskabsåret til 1. april.

Vi syntes de engelske love var meget udviklede, og det blev et stort arbejde at oversætte og omarbejde lovene, så begge parter kunne acceptere dem. Da vi samtidig rejste landet rundt for at oprette nye klubber, hastede det meget at få problemet med lovene klaret.

Arbejdet med at starte nye klubber i Danmark blev næsten det mest spændende inden for

Inner Wheel. Den iver og interesse, som vi blev mødt med i de forskellige byer, var utrolig, og det fornøjelige og festlige, vi oplevede, kunne der skrives meget om.

Vor egen klub var i rivende udvikling, vi havde glimrende foredrag, vi havde gode indlæg fra egne medlemmer, vi havde månedsbreve, udvalgene arbejdede fint, og vi havde fået oprettet en arbejdsfond. Vi havde virkelig noget at berette, når vi kom til møder i byer, hvor de var blevet interesseret i vort arbejde og havde bedt om vor hjælp.

Nøjagtig et år efter Storkøbenhavn Inner Wheel klubs start var vi kommet så vidt, at det indledende arbejde til et landsmøde kunne finde sted i Odense den 9. januar 1951.

STORKØBENHAVN INNER WHEEL KLUBS FØRSTE ÅR

ved Grete Beck

I juni 1951 overtog jeg præsidentposten i Storkøbenhavn Inner Wheel klub efter Margit Skovgaard-Petersen, som havde været vor klubs første og meget initiativrige præsident.

Ved den lejlighed forærede hun klubben en flot præsidentkæde, som det blev mig forundt at bære som den første. Den vakte begejstring i klubberne, som jeg besøgte, og det varede ikke længe før de andre klubber også fik en præsidentkæde. Mange vil måske undre sig over, at der findes 2 slags kæder, men det var fordi vi faktisk ikke vidste, at der fandtes en engelsk kæde, og i øvrigt havde vi heller ikke valuta til at købe den, og derfor blev den første kæde i landet lavet efter Rotary's kæde. Det var det samme med Inner Wheel nålen. Den første vi fik, var temmelig kompakt.

Den bar vi, indtil vi blev tilsluttet The Association, så fik vi den engelske nål, der forestillede Inner Wheel emblemet, men havde en hvid bjælke på tværs. Den var dekorativ, smuk og særpræget – nu har vi den lille internationale.

Vor klub havde fået en henvendelse fra Holstebro, hvor en kreds af Rotary hustruer gerne ville høre om Inner Wheel bevægelsen. Derfor tog Birte Fangel, Karen Valeur og jeg til Holstebro. Rotary's præsident arkitekt Hansen-Møller var til stede og ledede mødet. Det var ikke så nemt, for vi havde jo ikke så meget kendskab til Inner Wheel, men vi skiftedes alle tre til at fortælle, og vi mærkede ret hurtigt, at der var stemning for at starte en klub. Inden mødet sluttede, var klubben en realitet, bestyrelsen valgt med Karen Fejerskov som præsident. Ja, så nemt gik det dengang at starte en klub, og det var tre glade Inner Wheel medlemmer, der drog hjem til København. Næppe var vi kommet hjem, før vi fik opfordring til at komme til Maribo. Her gik det lige så nemt, og Mary Looft blev denne klubs første præsident. Tilstede ved mødet var 6 damer fra Nakskov, og de blev så interesserede, at de tog hjem og startede Nakskov Inner Wheel klub med Grethe Falbe-Hansen som præsident.

Den næste præsident for vor klub blev Ingeborg Stahl 1952-53. I det år begyndte klubberne at diskutere distriktsordning og tilslutning til The Association of Great Britain & Ireland. I sommeren 1952 var jeg i London, og på Inner Wheel's hovedkontor traf jeg The Association's daværende præsident Helen Mac Kellen Wild, der var meget interesseret i, at vi skulle danne distrikter i Danmark, og den 3. november 1952 deltog Mrs. Wild i vort klubmøde i København og talte meget varmt og ivrigt om fordelene ved at have distrikter og dermed blive optaget i The Association, og hun var lidt skuffet over, at vi ikke straks sagde ja, men sagen var så vigtig, at vi måtte drøfte den på det kommende landsmøde, der blev afholdt i Sønderborg 7.-8. november 1953.

Marie Louise Schou, som var præsident i København Inner Wheel klub 1953-54, skrev den første Inner Wheel sang " Som et stuevindu' åbent vidt". Siden har mange andre skrevet smukke Inner Wheel sange.

Marie Louise Schou glædede sin egen klub og klubberne landet over med sine smukke digte og gode foredrag, som stadig bliver læst i mange klubber. Hun tog også initiativ til at åbne sit hjem 2 gange om måneden for Inner Wheel døtre og sønner fra hele landet, der i perioder opholdt sig i København for at studere. Her var liv og glade dage, og mange kontakter skabtes mellem de unge. Det varede fra 1954-57, derefter overtog Andrée Laage-Petersen denne store

og smukke opgave i 3 år fra 1957-61, og så fortsatte Gurli Permin de næste 3 år, og til slut var det Grete Højland Christensen, der havde de unge, men kun i 1 år, så ebbede det ud, men i de 10 år, det varede, var det en succes.

Nu er der sikkert mange der vil spørge, hvorfor jeg bruger betegnelsen Storkøbenhavns Inner Wheel klub og ikke København Inner Wheel klub, som den kaldes i dag. Grunden er, at der i efteråret 1949 sendtes opfordringer ud til hustruer i samtlige storkøbenhavnske Rotary klubber, om de ville være med til at stifte en Inner Wheel klub i København.

Ved det stiftende møde fik klubben navnet Storkøbenhavn Inner Wheel klub, der den 9. november 1952 blev ændret København Inner Wheel klub af hensyn til udlændinge, der ikke kendte betegnelsen "Storkøbenhavn".

Efterhånden blev denne klub meget stor med ca. 136 medlemmer, og man fandt, at tidspunktet for en deling nu var modent. I årene, der kom, gik følgende klubber ud og dannede deres egne klubber: Frederiksberg – København Nordre – Kastrup og København Centrum. Af disse klubber er København Centrum foreløbig den eneste "rene" klub, idet denne klub kun optager medlemmer, hvis mænd er tilknyttet Københavns Rotary klub. Siden da er der dannet yderligere flere klubber i det storkøbenhavnske område.

Jeg må have lov at fremhæve og nævne nogle få medlemmer, som har præget og arbejdet ivrigt for Inner Wheel bevægelsen i Danmark. Først og fremmest Dagmar Ottosen, som bragte Inner Wheel til Danmark og har arbejdet energisk med start af nye klubber og holdt mange belærende foredrag om Inner Wheel. Dernæst skal Birte Fangel nævnes. Hun var medstifter af Storkøbenhavn Inner Wheel klub og ligeledes medstifter af Frederiksberg Inner Wheel klub. Hun har gjort et uvurderligt arbejde i Danmark og for Danmark i Storbritannien, og som kronen på dette arbejde blev hun verdenspræsident i 1973. Hun tog også initiativ til vor store lovebog, et enormt arbejde, der har krævet megen tid og slid. Hun havde dygtige medarbejdere, men idéen var Birte Fangels.

Karen Valeur, som også var medstifter af Storkøbenhavn Inner Wheel klub, har ligeledes gjort en god indsats for Inner Wheel ved start af nye klubber, som sekretær i 6 perioder og som leder de første 5 år af Inner Wheel's arkiv.

Jeg vil gerne sige tak for alt, hvad Inner Wheel har givet mig og slutte med et digt, skrevet af Edith Jessen fra Næstved Inner Wheel klub.

Det udtrykker Inner Wheel tanken i en nøddeskal:

Du fine og smukke lille hjul,
der født i en tankes stille skjul,
blev Inner Wheel klubbens mærke.
Det gyldne islæt i kronen du har,
det spejler sig i vore tankes glar
gør ord og gerninger stærke.
Du er symbolsk ved din takkede kant,
der griber ind, så vi venskab fandt
og åbner vort sind som en fremstrakt hånd,
der styrker vor tanke i Inner Wheel's ånd.

LANDSDELSORDNINGEN FOR ØSTRE LANDSDEL – SJÆLLAND OG ØERNE

ved Grete Beck

I 1951 foreslog Storkøbenhavn Inner Wheel klubs første præsident Margit Skovgaard-Petersen, at klubben skulle søge kontakt med de 5 bestående klubber, og 9. januar 1951 afholdtes et møde i Odense mellem repræsentanter for disse klubber, som var: Haderslev – Sønderborg – Odense – Slagelse og Storkøbenhavn. Resultatet af dette møde blev, at der årligt skulle afholdes et fællesmøde. Det blev begyndelsen til vore landsmøder, og det første fandt sted i Haderslev 22.-23. september 1951. Tilstede ved dette møde var også Signe Hofman som observatør fra Århus klubben, der var under organisation.

Det blev en festlig oplevelse. Vi blev modtaget på Haderslev kaserne af Rotary's præsident, oberst Gabel Jørgensen og fru Ingeborg, der var præsident for Haderslev Inner Wheel klub. Efter en fornøjelig og vellykket middag på Harmonien, hvor også Rotarianerne tilknyttet de deltagende Inner Wheel medlemmer var til stede, begyndte landsmødet næste morgen. Her drøftedes mange spørgsmål og udveksledes mange tanker, og vi var faktisk enige i de forskellige punkter – det var en dejlig begyndelse.

Jeg tænker ofte på, hvor godt vi lærte hinanden at kende, vi følte os som en stor familie. I dag, hvor vi er ca. 3500 medlemmer, fordelt i 126 klubber, er det jo vanskeligere at lære alle at kende.

På mødet i Sønderborg den 7.-8. november 1953 blev alle klubber enige om, at tidspunktet for at danne distrikter ikke var modent, det ville også blive for dyrt, da der skulle betales afgift til Storbritannien, og vi var jo ikke så mange klubber endnu. På den anden side fandt man, at vi måtte have nogen til at formidle kontakterne til de bestående klubber og være behjælpelige med start af nye klubber. Resultatet blev, at Dagmar Ottosen fra Haderslev og jeg fra København blev valgt til at udføre dette arbejde, og vi skulle dele landet i en vestre og østre landsdel. Vestre landsdel skulle omfatte hele Jylland og østre landsdel alle øerne, og på den måde opstod navnet landsdelspræsidenter.

Dagmar Ottosen og jeg havde meget nær kontakt med hinanden gennem møder og brevveksling, og vi arbejdede meget stærkt med start af nye klubber og gav Inner Wheel orientering, råd og vejledning. Vi var vore egne sekretærer og kasserere, og der var nok at gøre, men morsomt og udviklende var det.

I 1955 afløste Karen Margrethe Kierulff fra Slagelse mig som landsdelspræsident og arbejdede i sin periode ivrigt for at få et samarbejde i gang mellem Norge, Sverige og Danmark. Hun besøgte disse lande flere gange, og i dag er der mange venskabsklubber landene imellem. I 1963-64 var Grete Islef distriktspræsident, og i dette år gjorde hun en stor indsats for at danne en skandinavisk Association, men der var desværre ikke rigtig jordbund.

I 1957-58 blev Olga Lauesen fra Vordingborg den sidste landsdelspræsident, og derefter gik vi over til distriktsordning.

LANDSELSORDNINGEN FOR VESTRE LANDSDEL – JYLLAND

ved Dagmar Ottosen

Da vi efterhånden blev flere klubber, nemlig Haderslev, Storkøbenhavn, Sønderborg, Odense og Slagelse, som hver for sig sorterede direkte under The Association of Inner Wheel Clubs, opstod ønsket om et nærmere samarbejde mellem de danske klubber. Vi enedes om at holde et landsmøde i Haderslev 22.-23. september 1951, mens Ingeborg Gabel Jørgensen var præsident for Haderslev Inner Wheel klub. Stemningen på mødet og følelsen af fællesskab var så udpræget, at vi besluttede at fortsætte med sådanne fælles landsmøder hvert år, samt at de skulle holdes rundt i de forskellige byer i den orden, deres Inner Wheel klub havde fået charter.

Fra The Association trængte man på for at få de danske klubber ind under den engelske distriktsordning, hvilket allerede var blevet betonet under besøget af The Association's præsident i anledning af charterfesten i København 30. september 1950.

Vi var bange for at gå ind under distriktsordningen, før vi var bedre konsoliderede ikke alene økonomisk, men også rent organisationsmæssigt, og ved Grete Becks besøg på The Association's kontor og mit besøg i 1953 fik vi lov til midlertidigt at lave en særordning for Danmark. På landsmødet i Sønderborg 7.-8. november 1953 enedes man om en landsdelsordning for at kunne formidle kontakt mellem bestående klubber og organisere arbejdet med oprettelsen af nye klubber. Landet blev, som nævnt af Grete Beck, delt i østre og vestre landsdel. Landsdelspræsidenterne skulle vælges for 2 år ad gangen, men således at de afgik på skift hvert andet år. De to første landsdelspræsidenter skulle dog have et halvt års prøvetid for at se, om der var grokraft i en sådan arbejdsordning. Efter halvandet års forløb skulle den ene afdeling ved lodtrækning.

Med Grete Beck som præsident for østre landsdel og mig for vestre indledtes halvandet års rigt og udbytterigt samarbejde. Var vi ikke enige, talte vi os i ro og fred tilrette og samtidig ind i et varmere venskab.

Vort arbejde bestod dels i at få samarbejdet forskellige interesser, der kunne være landet over, og dels i at rejse landet rundt og starte nye klubber og overrække charterbreve til klubberne. Og hvor har jeg ved de lejligheder fået et væld af venner landet over.

Ved lodtrækningen gled Grete Beck ud, og jeg fortsatte et år endnu sammen med K.M. Kierulff fra Slagelse. Vort samarbejde var en ligeså stor glæde, som samarbejdet med Grete Beck havde været.

Da min funktionstid var udløbet, blev jeg afløst af Lis Sabroe fra Horsens, som udførte et stort og dygtigt stykke arbejde for Inner Wheel Jylland, men som allerede efter et års forløb af private grunde måtte holde op og overlade landsdelspræsidentposten til Signe Hofman, Århus.

FRA LANDSDEL TIL DISTRIKT – ØSTRE LANDSDEL

ved Olga Lauesen

De danske Inner Wheel klubber havde med tilladelse fra The Association of Inner Wheel Clubs of Great Britain and Ireland kørt med landsdelsordningen. De to landsdelspræsidenter havde ikke nogen egentlig bestyrelse, men benyttede sig i høj grad af erfaringerne fra pastlandsdelspræsidenten og samarbejdet med den kommende.

Alle klubber mødtes en gang om året til landsmøde skiftevis i landsdelene. Der blev betalt et nærmere aftalt kontingent til bestridelse af udgifterne for præsidenten og betaling af "Capitation Fee" til Great Britain and Ireland – kr. 1,50 pr. medlem. Denne afgift, der skulle betales uanset, om man var distriktet eller ikke, har vi haft siden 1957. Vi syntes, ordningen fungerede godt, og den blev da også kopieret i Sverige og Norge. Vi havde vore egne klublove, som var nær de engelske, men tillempet danske forhold. Disse love var godkendt af The Association.

Efterhånden som antallet af klubber i Danmark øgedes, syntes man fra Storbritannien, at tiden nu var inde til at gå over til den distriktsordning, som fungerede der. Det blev ikke stillet som noget krav, men vi kunne ikke få tilladelse til at fortsætte med landsdelsordningen. Hvis vi ikke ville have distrikter, måtte hver dansk Inner Wheel klub stå direkte under The Association. I vestre landsdel var man parat til at gå over til distrikt, hvorimod man i østre var bange for en for stor administration og for de forøgede udgifter. Især mente man ikke, vi behøvede at afholde 3 distriktsmøder om året plus årsmødet, som man havde i Storbritannien. I østre landsdel mente vi, at man måtte kunne klare sig med eet distriktsmøde om året plus årsmødet. Argumentet herfor var bl.a., at vi udvekslede månedsbreve med hele Danmark, et arrangement vi havde overtaget fra dansk Rotary. Vi fik herigennem alle relevante oplysninger samt 3 minutter – et i Storbritannien ukendt begreb – også arvet fra dansk Rotary.

I 1957 tilspidsedes problemet, og for at få tingene bedre belyst, anmodede man den daværende præsident for The Association, Muriel Richardson, om at komme til Danmark til en forhandling, som fandt sted i København 13. november 1957. Muriel Richardson var ledsaget af Millicent Gaskell, forfatteren til "Home & Horizon" hvori man kan læse en masse om Inner Wheel. Millicent Gaskell var nok i det hele taget den, der vidste mest om organisationen, specielt kom hendes store kendskab til love og paragraffer os til gode. I forhandlingerne deltog fra vestre Lis Sabroe, Horsens, Tove-Elisa Marthinsen, Ribe, og Signe Hofman, Århus Nordre (daværende landsdelspræsident) og fra østre Grete Beck, København, Lilli Davidsen, Holbæk, og Olga Lauesen, Vordingborg (daværende landsdelspræsident) og så selvfølgelig Dagmar Ottosen, Haderslev, som dansk Inner Wheel's stifter. Vi havde været mere eller mindre nervøse for, hvordan disse forhandlinger skulle gå, da det måtte være på et for os fremmed sprog, og kun Dagmar Ottosen kendte på forhånd de to engelske Inner Wheel medlemmer. Og så viste det sig, at alt gik meget lettere, end man havde kunnet forestille sig.

På det tidspunkt var der i Danmark 3 Rotary distrikter, og man ønskede derfor også 3 Inner Wheel distrikter. Med hensyn til antallet af årlige møder indvilligede man i at lade oversøiske

klubber nøjes med 2, hvoraf det ene kunne afholdes i forbindelse med årsmødet (som det er i dag). Dette skulle være et foreløbigt arrangement, men blev i løbet af kort tid stadfæstet ved en lovændring. Vi skulle have en distriktsbestyrelse og en distriktskomite. Bestyrelsen behøvede kun at bestå af præsident, vicepræsident, pastpræsident, sekretær og kasserer. Nu har det meget papir, der findes i en hvilken som helst administration, nødvendiggjort flere bestyrelsesmedlemmer. Der blev affattet en "Agreement", og denne blev i oversættelse sendt til alle klubber, således at man nøjagtig vidste, hvad det drejede sig om, når man ved det kommende landsmøde i Maribo i april 1958 skulle gå til afstemning. Ved dette møde blev det enstemmigt vedtaget at overgå til distriktsordning, og 1. juli 1958 blev distriktsordningen en kendsgerning med 3 distrikter, som i 1973 blev udvidet til 5 distrikter.

FRA LANDSDEL TIL DISTRIKT – VESTRE LANDSDEL

ved Signe Hofman

I 1957 blev vi fra Storbritannien opfordret til at danne distrikter her i Danmark. Kort før den opfordring havde 11 danske Inner Wheel medlemmer været på besøg i Leeds. Udover den store venlighed, mange møder og strålende oplevelser, med og uden Rotarianere, fik vi en hel del information især af Mrs. Helena Foster, daværende distriktspræsident i distrikt 4, om det nyttige i at danne distrikter.

Efter denne rejse drøftede vi det meget i vestre landsdel, og jeg talte absolut for distrikt, selv om jeg godt vidste, at det ville blive dyrere. I efteråret 1957 bad vi om et besøg af kapaciteter indenfor Inner Wheel for at få informationer om distriktsdannelse. Det blev The Association's præsident Muriel Richardson og pastpræsident Millicent Gaskell, der begge talte smukt, klogt og varmt om Inner Wheel, redegjorde for alt og besvarede de talrige spørgsmål. Mødet, der afholdtes den 14. november 1957 i Århus, blev en stor oplevelse. 99 medlemmer fra 16 af 19 jyske klubber deltog, og vi glemmer aldrig vore to gæsters glæde over de positive svar, medlemmerne gav. Dejligt var det også at drøfte tingene, de gange de to damer var vore gæster helt privat og på mødet, der den 15. november blev holdt på engelsk i Horsens Inner Wheel på initiativ af Lis Sabroe, pastpræsident for vestre landsdel.

DISTRIKTSORDNINGEN

ved Ellinor Rasmussen

I 1958, hvor der blev dannet 3 distrikter, 28, 29, og 30, hvert ledet af en distriktsbestyrelse, fulgte man Rotarys grænser, og distrikterne holdt møde to gange årligt indenfor eget distrikt med en af klubberne som vært. Mange var glade for den kontakt, man fik med Inner Wheel kammeraterne i distriktet, hvor afstanden mellem klubberne ikke er så stor, og syntes, at man nu havde mulighed for at løse de problemer, som klubberne i det enkelte distrikt arbejdede med.

Forud for distriktsmøderne mødtes landets tre distriktspræsidenter og drøftede de fælles problemer og udvekslede tanker og idéer.

I 1962 var de oversøiske klubber blevet så mange, at der skete noget glædeligt. The Association of Inner Wheel Clubs forstod, at man nu måtte lade alle få del i ledelsen. Resultatet blev, at hvert distrikt kunne sende et medlem til Council. Det var en stor tilfredsstillelse for de danske distrikter, der følte, at hver enkelt distrikt nu kunne fremkomme med de forslag og ønsker, klubberne havde. Hvert distrikt var en selvstændig del af den store sammenhæng.

Men i Danmark savnede mange den nærmere kontakt de danske distrikter imellem. Derfor indbød Vardeklubben i 1963 de tre distrikter til et fællesmøde, hvor man skulle afvikle distriktsmøder den første dag og samlet drøfte sager af fælles interesse den næste. Man forespurgte Association President, Mrs. Helena Foster, om et sådant fællesmøde kunne tillades,

og hun syntes, at idéen var så udmærket, at hun selv ønskede at deltage. Distrikt 30 fandt også forslaget storartet, men distrikt 28 ønskede at holde sit møde i eget distrikt, så distriktets klubber blev derfor indbudt som gæster.

Mødet fandt sted 18.-19. september 1963 og blev meget vellykket, så vellykket, at distrikt 30 året efter indbød til et tilsvarende møde i Næstved 15.-16. september 1964. Også her var distrikt 28 indbudt som gæster, og da gæsterne oplevede, hvor stort et udbytte man kunne få af det fælles møde, blev resultatet, at distrikt 28 indbød til interdistriktsmøde på Krabbesholm ved Skive. Mødet blev holdt 12.-13. oktober 1965 og ikke alene et stort antal Inner Wheel medlemmer fra Danmark deltog, men også councilmedlemmer og distriktspræsidenter fra Skandinavien overværede mødet.

Herefter blev det en årligt tilbagevendende begivenhed, og da vi derfor i 1967 efter nydannelsen af International Inner Wheel og Inner Wheel Danmark virkelig skulle have et fast samarbejde, var vore interdistriktsmøder allerede et velorganiseret og indarbejdet arrangement, hvor man afgør fælles anliggender, henter inspiration og finder nye venner.

Interdistriktsmødet lægges samtidig med efterårets distriktsmøder, og der har i de senere år været tradition for, at det blev afholdt på Nyborg Strand med forskellige klubber som værter.

COUNCIL

ved Bodil Møller

Council bestod indtil 1. juli 1961 af The Association's Executive Committee (hovedbestyrelse) samt 1 repræsentant fra hvert engelsk distrikt. På councilmøderne fremlagde councilmedlemmerne problemer og forslag fra deres respektive distrikter, ligesom man drøftede forslag fremlagt af hovedbestyrelsen. Oversøiske klubber stod direkte under hovedbestyrelsen og kunne således ikke selv fremlægge, argumentere og diskutere deres problemer, men efter at man på konferencen i Blackpool i 1961 havde vedtaget at ændre strukturen i Inner Wheel således, at oversøiske distrikter blev repræsenteret i Council og på den måde kunne få større indflydelse på det internationale arbejde i Inner Wheel, kunne lande, der var inddelt i distrikter, sende 1 councilmedlem for hvert distrikt. Lande, der ikke var inddelt i distrikter, skulle stadig stå direkte under hovedbestyrelsen.

For at være valgbar som councilmedlem skulle man have været medlem af distriktsbestyrelsen.

Der blev afholdt 4 councilmøder om året, hvoraf det ene var i tilslutning til den årlige conference. De lande, der sendte repræsentanter til Council var: Holland, Norge, Sverige og Danmark. Da Danmark på det tidspunkt var opdelt i 3 distrikter, blev der valgt 3 councilmedlemmer.

Det var en meget spændende opgave at gå ind til. Først og fremmest skulle vi prøve at lære noget på møderne, men samtidig håbede vi også på at få en vis indflydelse på de forskellige loves udformning, ligesom vi håbede, at de engelske medlemmer også kunne lære noget af den friere form, vi var vant til hjemmefra.

Councilmedlemmet var kontaktleddet mellem distrikt og den engelske hovedbestyrelse, og derfor deltog hun i distriktsmøderne, ligesom hun på distriktsmøderne aflagde beretning om, hvad der blev arbejdet med og stemt om i Council, samt forelagde forslag til lovændringer og love, som skulle vedtages på konferencerne.

Snart kom flere lande til, og det blev ret hurtigt klart, at hele organisationen ville svulme op og blive uoverkommelig at arbejde med, hvis hvert distrikt måtte vælge 1 repræsentant. Ordningen kom derfor også kun til at vare fra 1962-1967, da man gik over til at lade hvert land være repræsenteret af 1 medlem, den nationale repræsentant.

COUNCILMEDLEMMER OG NATIONALE REPRÆSENTANTER

ved Birte Fangel

Perioden mellem 1962 og 1967 blev en meget vigtig og travl tid for Inner Wheel over hele verden.

Danmark såvel som de andre skandinaviske lande ydede en stor personlig indsats for at få alt lagt i faste rammer, så man den dag, hvor det blev vedtaget at danne International Inner Wheel, var parat til det store og krævende samarbejde.

Der er derfor Inner Wheel medlemmer i Danmark, hvis navne og indsats må nævnes for at gøre den periode så levende og fyldestgørende som muligt for senere medlemmer af vor organisation.

Som nævnt under Council skulle disse medlemmer deltage 4 gange årligt i councilmøder under The Association of Inner Wheel Clubs. Det i sig selv var en stor arbejdsbyrde, det krævede meget forarbejde og en koncentreret arbejdsindsats på møderne, der jo foregik på engelsk.

De første, der blev valgt til at rejse på deres distrikts vegne var fra distrikt 45 – Merete Gram, fra distrikt 46 – Bodil Møller og fra distrikt 47 – Wiggersa Olsen, der virkelig gjorde et stort pionerarbejde for Inner Wheel Danmark. De orienterede deres efterfølgere meget grundigt i arbejdet, og i 1964 blev de efterfulgt af fra distrikt 45 Else Marie Schoubye, der sad til 1966 og blev afløst af Eva Hesse Rasmussen. Fra distrikt 46 blev det Henny Kristensen, der sad perioden ud. Det samme var tilfældet for Birte Fangel, distrikt 47.

Et meget værdifuldt arbejde blev gjort, alle detaljer blev grundigt studeret og overvejet, og vi kan i dag takke alle disse dygtige og modige Inner Wheel medlemmer for, at Inner Wheel i Danmark fik så fin en start i International Inner Wheel.

Deres arbejde blev fulgt op og bliver stadig fulgt op af de skiftende nationale repræsentanter, hvor Birte Fangel blev den første, efterfulgt af Henny Kristensen, Edith Malte Jacobsen, Else Topsøe Jensen og Ulla Rasmussen. Alle har på deres måde præget deres år, men en ting har de alle formået – at skabe respekt og goodwill for Inner Wheel Danmarks navn ude i verden.

INTERNATIONAL INNER WHEEL

ved Birte Fangel

I fem år havde Holland, Sverige, Norge og Danmark repræsentation pr. distrikt på lige fod med de engelske councilmedlemmer.

Selv om vi var i mindretal, gjorde vi os gældende ved mange og lange forhandlinger, både ved councilmøderne fire gange om året og ved den årlige engelske conference. Vi blev trænet og øvede i fremlæggelse og forståelse af, hvor vigtigt det var at have en fælles lov at arbejde med, men vi blev først og fremmest opmærksomme på, hvor forskellige vi var. Alle var enige om, at vi måtte prøve at få vor organisation til at vokse og fungere tilfredsstillende, så det egentlige, det vigtigste, klubberne kunne arbejde i fred og harmoni uden at skulle tage sig af det rent administrative. Tanken bag dette store, til tider overvældende arbejde, var den, at man skulle danne International Inner Wheel.

Denne tanke havde Lavender Weightman beskæftiget sig med i mange år, hun kunne se nødvendigheden af, at der måtte være en international præsident og bestyrelse, der ganske uanset nationalitet kunne arbejde for sammenhold og interesse mellem nationerne. Jeg havde den store glæde og oplevelse i mange år at arbejde sammen med Lavender, lige fra hun sad som councilmedlem for distrikt 14, senere som vice- og præsident for The Association of Inner Wheel Clubs. Ved konferencen i Blackpool 1966 skulle det vedtages ved en afstemning, om man ønskede at danne International Inner Wheel.

Alle distriktede lande havde en stemme pr. klub, og det blev jo spændende at se, om Great Britain & Ireland, der med deres overvældende flertal og indtil dato enevældige indflydelse på Inner Wheels struktur, var rede til at afgive denne indflydelse og træde i baggrunden til fordel for en bestyrelse, der skulle stå i spidsen og administrere ikke alene for distriktede lande, men for alle klubber verden over.

Dagen kom, alt var tilrettelagt til mindste detalje, alle councilmedlemmer var parate til at gå på talerstolen og fremlægge forslag og forsvare disse og så blot vente på, om de blev

vedtagne eller forkastede.

Lavender Weightman ledede mødet perfekt, hendes klare hurtige hjerne og store udsyn gjorde, at mange, der måske var skeptiske, fattede idéen bag dette store skridt gennem hendes meget fyldestgørende og varme tale. Conferencen fattede næste dag følgende beslutning: " That an International Association be formed to operate as from 1st July 1967". That the International Constitution shall be binding on all members and shall be as follows:-

The name shall be "International Inner Wheel".

Da International Inner Wheel nu var blevet en realitet fra 1. juli 1967, blev 1966-67 et meget travlt år. En fælles international lov (Constitution) skulle skrives, så denne kunne blive vedtaget på næste conference, derfor besluttede man i Council, at den siddende "Constitution committee" skulle udvides med medlemmer fra Holland, Sverige, Norge og Danmark, så den kunne få et bredt internationalt islæt. Det indebar, at Lineke van Hudig (Holland), Elsebeth Bager (Sverige), Eva Herud (Norge) og jeg fra Danmark måtte blive i London efter hvert councilmøde for i lovudvalget at prøve at lægge grundlaget til den vigtige conference i Brighton i 1967.

Der var nok arbejde både ved møderne og hjemme, og det var med stor spænding, vi imødeså resultatet af vores arbejde.

Som mange ved, bærer den engelske præsident foruden sin meget smukke kæde en brilliantring med en safir i midten, oprindeligt skænket til Inner Wheels stifter, Mrs. Golding. Som tegn på vor taknemmelighed over, at det fra engelsk side var blevet muligt at danne en verdensomspændende organisation i samarbejde med Holland og de skandinaviske lande, overrakte Elsebeth Bager præsidenten Mabel Ponting en smuk armlænke i guld, som vi ønskede den engelske Association's præsident i fremtiden skulle bære sammen med kæden og ringen som et minde om den tid, vi havde arbejdet sammen i Council.

Det blev en historisk dag i Brighton – Lavender Weightman blev valgt til den første internationale præsident, Helena Foster til vice-præsident og Jessie Casson til kasserer. Jessie var et strålende menneske, som vi desværre ikke fik lov at beholde længe som kasserer, hun døde i september 1968 efter svær sygdom.

Hun blev efterfulgt af Margaret Cross. I den første bestyrelse findes jo ingen past-præsident, så derfor bestemte man, at Boardmedlemmerne, foruden at sidde som deres lands nationale repræsentant, skulle deltage på skift i "The Executive's" møder i London. Det blev også bestemt, at Lavender Weightman skulle sidde i to år, og at hvert land med distrikt skulle have én repræsentant i Boarden, der en gang om året skulle holde møde.

For at pointere, at vi nu var en international organisation, bestemte Lavender Weightman, at det første Boardmøde skulle afholdes uden for London, nemlig i København den 3.-4. oktober 1967.

Som det første Boardmedlem for Danmark blev det min opgave at se, at alt var i orden, når den første bestyrelse skulle mødes med sine Boardmedlemmer. En lille forsamling, repræsentanter fra bare 5 lande, skulle nu tage standpunkt til alle de praktiske ting, der skulle bringes i orden for, at International Inner Wheel kunne fungere tilfredsstillende.

Præsidenten indledte med følgende ord: We must plan for the future as well for the present time. We should strive to extend our lines of communication throughout the world... The immediate task is to make International Inner Wheel work, to deal with day to day administration and fundamentals but to delegate as much as possible to National Councils where most of Inner Wheel work will be undertaken. Disse ord er lige så relevante i dag som for snart 10 år siden.

Referatet fra dette og følgende Boardmøder skulle cirkulere til alle verdens klubber, det var derfor vigtigt at give et fyldestgørende billede af, hvad der sker og skete. På det første møde oplyste man, at man havde lejet kontor i Three Kings Yard midt i London (det samme som vi har i dag), man mente også, at klubberne skulle vide, at deres præsident foruden at passe sit arbejde også måtte gøre rent på kontoret, da vi havde småt med penge og svært ved at skaffe hjælp. Alt mens man sled med, at alt blev lagt i faste rammer, arbejdede man med at delegere så meget som muligt ud til de lande, der havde nationale råd, så man der kunne bygge en organisation op, der passede netop til dette lands særpræg.

Man besluttede at skrive en enslydende lovbog for de skandinaviske lande, hvis man ved evt. senere strukturændringer i International Inner Wheel måske skulle have én repræsentant for en skandinavisk unit. Et udvalg på tre blev nedsat – de samme tre, som havde siddet i den engelske Constitution Committee. Det blev igen to meget arbejdsomme år, hvor vandet blev sejlet tyndt mellem vore lande. Endelig lå bogen færdig og blev vedtaget af alle medlemmer i Skandinavien, godkendt af International Inner Wheel's Board, og den fungerede i flere år.

I 1973 blev man enige om at revidere bogen, og i Danmark nedsatte man et udvalg bestående af Else Nielsen(Middelfart), Lis Asger-Jensen (Randers) og Tove Friedrichs (Nykøbing F.). Det reviderede forslag, der krævede et stort arbejde af det nye udvalg, blev vedtaget på interdistriktsmødet 1974 og senere godkendt af International Inner Wheel's Board.

Boarden ønskede en nær kontakt med klubber verden over, så man besluttede at lade fremstille en lille publication, der i begyndelsen af økonomiske grunde skulle udsendes sammen med det engelske "Magazine". Helena Foster blev den første redaktør senere efterfulgt af Audrey Sarjeant, i hvis tid det blev et selvstændigt blad.

Adelaide Lack blev udnævnt til Honorary Secretary. I de år, hun sad på denne post, kom der orden på vort kontor, da hun med sin store dygtighed og viden var i stand til at organisere det daglige arbejde. Miss F. Huntley og Miss P. Watkiss blev ansat som lønnede sekretærer, vi fik her to meget dygtige og loyale medarbejdere. På kontoret i London er alle, der besøger byen, meget velkomne til at kigge ind og se på alle de smukke ting, der er skænket fra klubber nær og fjern og måske drikke en kop te af de kopper, Danmark har givet som gave. Efter Lavender Weightman's pionerarbejde fulgte Helena Foster som præsident. I hendes år blev Boarden udvidet med repræsentanter fra Australien og Philippinerne. I Helena's år skulle den første Convention finde sted. Denne begivenhed har Lis Frydlund skrevet om andetsteds. Jeg kan dog ikke undlade at nævne det store arbejde der blev gjort af en lille komité, nedsat af det danske Inner Wheel Råd for at skaffe gode muligheder for deltagelse fra Danmark til Holland. At Lis Frydlund så senere skulle stå med ansvaret for den anden Convention kunne jo ingen ane, men hun og hendes komité var den direkte årsag til, at Convention i København blev en stor succes. Deres enorme arbejde i over to år – deres utrættelige ildhu gjorde, at de fik denne svære opgave til at lykkes, og det skylder vi og ikke mindst jeg dem alle en stor tak for, de satte Inner Wheel Danmark i fokus på en strålende måde.

Efter Helena Foster (G.B. & I.) kom Elsebeth Bager (Sverige) til som præsident, hendes diplomati og dygtighed er kendt af mange, og da hun jo var den første ikke engelske præsident, havde hun et meget stort ansvar, som hun helt levede op til. Så fulgte præsidenterne: Nancy Sharp (G.B. & I.), Birte Fangel (Danmark), Sis Bulpitt (G.B. & I.), Hylda Armstrong (G.B. & I.), Gwen Davies

(Australien), og pr. 1. juli 1976 Marie Claire Cronstedt (Sverige).

Alle har forsøgt at leve op til de høje idealer, vi satte os den dag, da Lavender Weightman på Conferencen i Brighton blev valgt til vor første internationale præsident. Hver præsident har ønsket at sætte noget i gang, mange lande er kommet til i Boarden, mange klubber og distrikter er dannet på grund af præsidenternes officielle besøg. Konsultativ status i Forenede Nationer har vi opnået, meget er sket.

En international præsident har nok at se til, hun har dog en ting, der er vigtigere end alt andet, et ønske om at forene og forny formen for vor organisation, som hun jo en tid står i spidsen for.

Hun ønsker meget, at den ildhu og den levende interesse, der blev grundlaget for alt arbejde i International Inner Wheel må blive husket, og at kontinuiteten i alles arbejde både på klub-, distrikts- og Board-Executive plan må blive fortsat, moderniseret, i takt med tiden, men stadig med veneration mod dem, der under første verdenskrig dannede vor første Inner Wheel klub i Manchester, og dem, der i overgangsperioden brugte kræfter og tid på at gøre vor organisation international under vort motto "Venskab og Hjælpsomhed"

DANSK INNER WHEEL RÅD

ved Else Topsøe-Jensen

1. juli 1967, den historiske dag, da International Inner Wheel trådte i funktion, var også en dag, der for Inner Wheel Danmark var af stor betydning. Fra denne dag havde vi for første gang en lovbog, der kunne lette arbejdet i klubber og distrikter, og fra denne dag begyndte Dansk Inner Wheel Råd at virke.

Beslutningen om oprettelse af Dansk Inner Wheel Råd var blevet truffet af de danske Inner Wheel klubber, og man følte stor tilfredshed med, at Inner Wheel Danmark nu havde en fast, logisk og demokratisk organisation, indenfor hvis rammer arbejdet kunne foregå, en opbygning som Inner Wheels efterhånden store udbredelse i Danmark krævede. Organisationen var nu udbygget, så linien klubber – distrikter – råd via den nationale repræsentant førte direkte til International Inner Wheels bestyrelse, The Board.

Denne linie udgør ifølge Constitution og love en fri og åben kommunikationsvej mellem de danske klubber og deres internationale organisation med fuld respekt af den enkelte klubs og det enkelte distrikts bestemmelser indenfor deres eget rådighedsområde.

Rådets opgave blev derfor at tage beslutning i administrative og praktiske sager fælles for de tre distrikter, og disse beslutninger skulle godkendes af distriktskomitéerne. Rådet har på mange områder i de forløbne år vist sig at være et særdeles effektivt samarbejdsorgan for de enkelte distrikter.

Det første råd, der holdt møde i København i august 1967, var sammensat af rådsmedlem, distriktspræsident og vicedistriktspræsident fra hvert af de tre distrikter samt den nationale repræsentant i International Inner Wheels bestyrelse. Distrikterne var på skift vært ved møderne og afholdt disse i værtsdistriktspræsidentens by. Selv om det var afvekslende for medlemmerne af rådet at gæste de forskellige distrikter, kunne distancerne være meget lange, og senere gik man over til at holde rådsmøderne på Nyborg Strand.

Da Inner Wheel Danmark i 1973 blev delt i fem distrikter, besluttede distriktskomitéerne efter forslag fra rådet, at vicedistriktspræsidenterne for fremtiden ikke skulle sidde i Rådet. Denne nedskæring af det enkelte distrikts repræsentation havde til følge, at antallet af medlemmer forblev nogenlunde det samme, som da der var tre distrikter. At det var en økonomisk fordel er klart, men vigtigere var det, at rådet med 11 medlemmer mod tidligere 10 vedblev at være af en størrelse, hvor diskussioner og forhandlinger kunne forløbe let og effektivt.

Dansk Inner Wheel Råd har i de forløbne år ydet et meget stort arbejde for Inner Wheel Danmark. Talrige er de dagsordner til distriktsmøder, interdistriktsmøder og Boardmøder, der er blevet gennemdrøftet og gennemarbejdet, utallige er de henvendelser fra klubber og distrikter, der er blevet behandlet, og mange er de større og mindre sten, der er blevet ryddet af vejen på det administrative og praktiske område indenfor Inner Wheel Danmark, således at meget nu forløber mere glat og ubesværet og ensartet, end det tidligere var tilfældet. Af meget stor betydning er det også, at distrikterne gennem deres rådsmedlemmer og distriktspræsidenter har kunnet dele erfaringer og hente råd og hjælp i de problemer, der uundgåeligt opstår.

Blandt de største opgaver, som rådet har påtaget sig, bør nok nævnes den nye udgave af Inner Wheel Danmarks lovbog. Som nævnt i indledningen fik Inner Wheel Danmark fra 1. juli 1967 sin første lovbog. Denne var udarbejdet i samarbejde med Norge og Sverige, et stort og besværligt arbejde, som Birte Fangel, Eva Herud og Elsebeth Bager havde påtaget sig for henholdsvis Danmark, Norge og Sverige. Indhold og paragraffer stemte overens, således at der var lovfællesskab de tre lande imellem. Ændringerne i lovene skulle vedtages af distriktskomitéerne i alle tre lande. Senere fandt man, at ordningen fungerede for tungt og dette lovfællesskab, der var en frugt af tanken om et Inner Wheel Norden, blev atter opgivet. I årenes løb var der også blevet foretaget mange andre lovændringer, og da rådet fandt, at en ny udgave var påkrævet, nedsatte det et udvalg til at gøre dette arbejde, et udvalg bestående af en repræsentant for hvert af de tre distrikter: Lis Asger Jensen fra distrikt 45, Else Nielsen fra distrikt 46 og Tove Friedrichs fra distrikt 47. De foretagne ændringer, der var vedtaget af distriktskomitéerne oktober 1974, blev godkendt af International Inner Wheel Board, og den nye udgave forelå 1975.

I 1972 fik rådet sin referent. Tidligere havde referat og andet sekretærarbejde i forbindelse med rådets møder påhvilet værtsdistriktets distriktssekretær. Det er let at forstå, at det var en

meget vanskelig opgave for en nyvalgt distriktssekretær, og selv om der blev udført udmærket arbejde af de vekslende sekretærer, er det lige så let at forstå, at det var en stor fordel for rådet, da der kom en rådsreferent, hvis egentlige arbejde det var at fungere som sekretær for rådet. Det blev en stor hjælp for den nationale repræsentant og en stabilisering af det praktiske arbejde.

I indeværende Inner Wheel år 1976-77 fungerer Dansk Inner Wheel Råd på tiende år. Rådet vil således komme til at afslutte sit første tiår med møde nr. 30 i januar 1977.

RALLY

ved Ellinor Rasmussen

I nogle år var Løgstør landets nordligste klub, men i begyndelsen af 60'erne voksede forståelsen og begejstringen for Inner Wheel med rivende hast, og også i det nordjyske dannedes klub efter klub. Da derfor Göteborg klubberne i 1963 indbød til et skandinavisk møde i Kungälv, var det en kærkommen lejlighed for nordjyderne med den lette forbindelse over Kattegat til – sammen med mange andre danske – at opleve glæden ved at være sammen med skandinaviske Inner Wheel medlemmer.

Det var et meget vellykket møde, og Frederikshavn klubben syntes, at det var et initiativ, der burde følges op. Byen Frederikshavns beliggenhed var ideel, og i 1965 bestemte klubben sig derfor til at forsøge.

Man udsendte indbydelser til interskandinavisk møde 8.-9. maj 1965, og for en ordens skyld blev indbydelsen også sendt til Association President Mrs. Dorothy Hitching. Til klubbens overraskelse og glæde meddelte Mrs. Hitching, at hun gerne ville komme til mødet og sammen med hende kom International Service Chairman, Mrs. Molly Hickson. Fra Norge og Sverige var der overvældende deltagelse, og mødet fik et meget festligt forløb. Ikke mindst for klubbernes International Service repræsentanter var det udbytterigt, idet de fik lejlighed til at møde Mrs. Hickson og udveksle tanker, idéer og synspunkter om Inner Wheels serviceaktiviteter.

Det er naturligt for skandinaver at føle sig nær knyttet til hinanden, og tanken om at mødes med jævne mellemrum til interskandinaviske Inner Wheel møder har da også resulteret i senere velbesøgte møder i Norge, Sverige og Danmark.

Stockholm: 20.-22. maj 1966

Skien: 3.-4. juni 1967

Saltsjöbaden: 19.-21. september 1969

Grenå: 3.-5. september 1971

Geilo: 16.-17. september 1974

CONVENTIONS

ved Lis Frydlund

Ordet Convention har nok en festlig klang i det almindelige I.W.-medlems ører. Convention er noget med hatte og underholdning og »næh! hvor er det hyggeligt at mødes igen!« – og så naturligvis også en masse punkter på dagsordenen og ændringsforslag og paragraf sådan og sådan i lovbogen.

En Convention er sandelig også noget festligt, men samtidig er det sikkert, at der ligger et stort arbejde bag arrangementet, og forhandlingerne kræver en virkelig indsats af de implicerede. Mit indlæg her skal ikke handle om, hvor man (for at sige det lidt respektløst) flyttede kommaet ved de 2 første Conventions i I.I.W. Det skal fortælle lidt om forløbet i al almindelighed og om Inner Wheel Danmarks deltagelse.

Den 1. Convention i International Inner Wheel blev holdt i Holland i maj 1970. Den var naturligvis imødeset med stor forventning – og det blev også en dejlig oplevelse for de ca. 1600 deltagere fra 17 forskellige nationer.

I Danmark havde man ved et rådsmøde vedtaget at nedsætte en Convention komité, hvis opgave det skulle være at ordne alt vedrørende tilmelding, rejse, hoteller samt være behjælpelig med oversættelse af conventionpapirer og lignende. Denne komité bestod af Birte Fangel, Grethe Birkedahl og Lis Frydlund. Ex-officiomedlem var vor nationale repræsentant Henny Kristensen. Vi fik 88 Inner Wheel medlemmer og 31 Rotarianere af sted til Holland. Man rejste med fly, med tog, med bus og med bil, alle nåede frem, og alle fik et sted at bo, så vi var glade.

Den 11. maj åbnedes Convention festligt i Hollands kongresbygning i Haag. Dronning Juliane var til stede, og verdenspræsidenten Helena Foster holdt en strålende tale, hvor hun samlede de indtryk, hun havde fået under sin rejse i Afrika, under sit motto »Udfordring«.

Der blev bragt hilsner – ledsaget af gaver – fra mange lande. Fra Danmark var det Rigmor Hansen, Nykøbing S, som overrakte en smuk taske til Helena Foster. Den var broderet af Sigrid Berth, Næstved, og mønstret "Himalaya" var komponeret af Jette Thrige Lauersen, Kolding. Der fulgte et brilleetui med, broderet af Louise Herforth, Horsens. Henny Kristensen repræsenterede Danmark i rødt og hvidt, og endnu et fremtrædende Inner Wheel medlem var Birte Fangel, som af International Inner Wheel var udnævnt til proxy-holder, så hun havde travle dage og holdt endda rund fødselsdag midt i det hele.

Den hollandske Convention komité havde arrangeret en glimrende aftenunderholdning – hollandsk aften – med optræden af et kor af ægte fiskerkoner fra Scheveningen, folkedansere og fremvisning af film. Bagefter serverede døtre af Inner Wheel medlemmer klædt i nationaldragter ost og vin, og der var rig lejlighed til at finde sammen og snakke – danse kunne man i øvrigt også.

Næste dag var arbejds mødet og et foredrag af en hollandsk kvindelig jurist: Kvinden i en verden, der er ved at forandre sig.

Convention sluttede med en pragtfuld koncert med et hollandsk militærorkester – i flotte røde uniformer.

Det havde været en fin Convention, flot klaret af hollænderne, og vi rejste hjem en stor oplevelse rigere – og lidet anende, at det blev Danmark, som skulle komme til at være vært ved næste Convention.

Men det blev det altså!

Den 2. Convention i International Inner Wheel blev afholdt i København 22.-23. maj 1973. Og så skulle vi igen have en Convention komité. Birte Fangel var lovligt undskyldt, da hun i 1973 ville være verdenspræsident, men Grethe Birkedahl og jeg måtte i gang igen – nu suppleret med Ingrid Carsten Nielsen og Jytte Fischer. Desuden havde vi som ex-officio medlemmer vor nationale repræsentant Edith Malte Jacobsen og præsidenten i distrikt 47 Inger Larsen. Yderligere fik vi dannet en hotelkomité, som bestod af Gudrun Sander Hansen, Ilse Christensen og Ethel Rasmussen. Det blev to spændende år med meget arbejde af forskellig slags, men vi fik jo løst opgaven og de problemer, som opstod undervejs. Vi havde et fantastisk godt samarbejde, og det var egentligt en dejlig tid, selv om vi naturligvis ikke undgik nogle søvnløse nætter!

Det er nok rigtigt, at det er et ekstra stort pres for en verdenspræsident at have Convention i sit eget land, men til gengæld var Birte Fangel en enestående hjælp for Convention komitéen. Hun fulgte vort arbejde med stor interesse, var altid parat med gode råd og svigtede kun vore møder, når rejser forhindrede hende i at deltage.

Også medlemmer af Inner Wheel Danmark var os til megen hjælp og opmuntring i vort arbejde. Det var Inner Wheel Danmark, som bekostede udsmykningen af kongressalen, og mange klubber arrangerede i dagene før og efter Convention møder og udflugter for deltagerne.

Men den største indsats var nålebogen, som Ingrid Carsten Nielsen havde foreslået, at vi skulle give til hver conventiondeltager. Det var helt fantastisk, at det lykkedes at få ca. 2000 smukke små håndarbejder. Næsten uden undtagelse leverede klubberne nålebøger til os, og da det viste sig, at vi blev mange flere deltagere end beregnet, gik hjælpsomme Inner Wheel medlemmer i gang igen og syede flere. Ved interdistriktsmødet 1972 på Nyborg Strand havde vi en udstilling af disse små kunstværker, og det var virkelig et helt bedårende syn. Dette at vi blev ca. 1000 flere deltagere, end vi havde beregnet – og Falkoner Centret kunne rumme –

blev vel nok vort største problem, og den løsning, vi måtte bruge, var dyr og ikke så god, som vi havde kunnet ønske det. En lejet biograf, hvor det, der foregik i kongressalen, vistes i fjernsyn, og delte aftenunderholdninger var ikke det, vi havde tænkt os, men det var den eneste løsning. Som det så ofte går, er det dem, der bor nærmest, som melder sig sidst, og skulle vi have standset ved de 2127 som salen rettelig kunne rumme, var det blevet en Convention næsten uden danske deltagere. Og det kunne vi jo ikke.

Men også her mødte vi forståelse hos danske Inner Wheel medlemmer, som måtte finde sig i at overvære begivenhederne på anden hånd, en ting som vore udenlandske gæster tog som et tegn på virkelig gæstfrihed. En uvurderlig hjælp for os blev Enid Graven, som også ved Convention i Holland havde fungeret som Chief Steward. Hun er simpelthen ekspert, og hun manøvrerede meget dygtigt med stewards og stemmetællere, så alle kendte deres plads og var sig deres opgave bevidst.

Det var et stort øjeblik da dronning Ingrid ledsaget af vor egen verdenspræsident kom ind i salen.

Birte Fangel gennemførte på mesterlig vis og med en forbløffende ro denne Convention. Hendes indsats var præget af en naturlighed og en venlig myndighed, og ingen kunne tænke på, at det ikke var hendes eget sprog, hun talte. Så ethvert dansk Inner Wheel medlem kunne være stolt af hende – og det var vi sandelig også!

I sin tale gik vor verdenspræsident varmt ind for kontakt til udistriktede klubber, og vi forstod af de mange hilsner, der blev bragt, at hendes besøg i en del af disse klubber havde været meget velkomment og til stor hjælp.

I alt var der personlige hilsner fra 26 lande – Danmarks hilsen blev bragt af Bodil Møller. Og så var der arbejds møde resten af dagen og næste dag med – samt til slut en rapport fra Mrs. Gaskell:

"The future structure of International Inner Wheel".

Og underholdning havde vi jo også.

Rotarianere – 500 i alt fik omvisning og frokost på Carlsberg – en fin gestus af bryggerierne. Og næste dag var der et gigantisk Rotarymøde på Hotel Scandinavia med Valby Rotary Klub som vært.

Om aftenen måtte man så skiftes til at gå i Tivoli og til koncert der og til at overvære vikingespil i Falkoner Centret. Frederikssundvikingerne opførte "Amler" – en meget flot og smuk forestilling. Og helt imponerende var det jo, at de havde påtaget sig opgaven, de havde aldrig før spillet inden døre på en rigtig scene, men alle – også scenemester og tonemester i Falkoner Centret – gik entusiastisk ind for sagen, og det blev en stor succes. Efter forestillingen blev der serveret sandwiches og øl, og vikingerne var med og blæste på lure og satte hjelme på henrykte unge og ældre damer.

Så var det slut. To begivenhedsrige dage, hvor ordene International Inner Wheel havde fået vægt, hvor vi havde mødt gamle venner fra fjerne lande og fundet nye – og hvor vi havde kunnet glæde os over at være vært for en Convention.

I.S.O.'s ARBEJDE – INTERNATIONAL SERVICE ORGANIZER

ved Rigmor Hansen

I dansk Inner Wheel's medlemsbog af 1964 forekommer for første gang benævnelsen "International Service Chairman" som distriktsbestyrelsesmedlem i distrikt 28, foranlediget af, at Ella Egholm, Skive, på et møde i Hoddesdon, England lærte hvor vigtigt det var for Inner Wheel's humanitære arbejde, formuleret i vort motto om hjælpsomhed og medmenneskelig forståelse, at lade dette arbejde styres af en enkelt person i distriktet, til hjælp for klubbernes voksende hjælpearbejder.

Året efter har alle 3 distrikter indvalgt en International Service Chairman i distriktsbestyrelsen, og i løbet af de kommende 3 år har alle klubber – ifølge medlemsbogen af 1969 – fulgt eksemplet og valgt et bestyrelsesmedlem med den specielle funktion at lede klubbernes hjælpearbejde og tage sig af venskabsklubforbindelser.

Navnet blev senere ændret til International Service Officer og er nu af praktiske grunde blevet til International Service organizer, forkortet til I.S.O. på klub- og D.I.S.O. på distriktsbasis.

Allerede kort efter at den første klub var blevet startet i Danmark i 1948 i Haderslev, trådte den i forbindelse med en børnehave i Flensborg, som den i samråd med dennes bestyrerinde ydede personlig og økonomisk støtte.

Den næste danske klub, startet i 1950 i København, tog hurtigt idéen op og støttede både en børnehave i Slesvig og den lokale menighedspleje med bl.a. skovture og julefester, samt personlige besøg hos de ældre.

Sønderborgklubben fra 1951 kontaktede Asserballeskov og arrangerede fester for børn og personale, og dette arbejde for ældre og børn fulgtes hurtigt op af de nye klubber rundt omkring i landet, samtidig med hjælp til forskellige former for sygdomsramte: blinde, sukkersyge, spastikere m.fl. Nogle klubber arrangerede også patientbesøg på hospitaler.

Et særligt kapitel i vore hjælpearbejder er Grønlandshjælpen, som startede allerede i 1953 med, at Slagelseklubben monterede og sendte deres såkaldte "Margrethesenge" derop, hvorefter der fra enkelte andre klubber sendtes tøj, tæpper, legetøj og babyudstyr til børnehaver og børnesanatorier på Grønland.

Da Mariboklubben i 1965 kom i forbindelse med "Guldbergplanen", støttede denne og derved fik en personlig kontakt med lærerinder på Grønland, fik dette arbejde et ekstra skub, og endnu mange klubber fulgte efterhånden sagen op og støttede Grønland på mangfoldige måder, dels ved selv at sætte sig i forbindelse med lokale børneinstitutioner dels ved gennem Grønlænderhjemmet i København at få oplysninger om særligt trængende institutioner og ved at købe julekort, hvis overskud gik til Grønlandshjælpen.

I de seneste år har især en del nordjyske klubber med Nørresundby i spidsen og med Frede Duchs kærlighed til Grønland og utrættelige ildhu forarbejdet og samlet store mængder ting til bazarer på Grønland til støtte for grønlandske børns ophold i Danmark. Der klippes og klistres julepynt, laves nisser, strikkes varme "halsedisser", vanter og praktiske halvlange strømper, samt med stor opfindsomhed forarbejdes utallige ting velegnet til bazarer. Så stort et beløb som 45.000 kr. har denne aktivitet indbragt i løbet af få år og givet medlemmer i mange klubber berigende og fornøjelige sammenkomster, som i tilgift giver et ekstra godt sammenhold i klubberne.

Klubbernes hjælpearbejder må nu siges at være i god gænge. Der arrangeres besøg og underholdning på plejehjem for ældre og handicappede, mange klubber har et eller flere fadderbørn herhjemme eller i et fjernt land, som årligt støttes økonomisk og med gaver og breve, og en hel række af institutioner herhjemme modtager bidrag, f.eks.: "De små glæders legat", Kofoeds Skole, Himmelekspressen, Frelsens Hær, Røde Kors, Kirkens Korshær, Folkekirkens Nødhjælp, Red Barnet, Nicolajtjenesten, Fulton, Ensomme Gamles Værn, O.K. fonden m.m. En række u-lande støttes gennem Terre des Hommes, Pater Pire; International Børnehjælp, Svalerne, UNICEF og SOS-børnelandsbyerne, samt Indien, Korea, Bangla Desh m.fl.

Som noget ganske særligt kan nævnes vore små kendte mærkater, som fremstillet og forhandlet af Pus Ranghøj, Århus Vestre Inner Wheel, har ydet en stor kontant hjælp til Familyplanning-projektet i Indien, samt det store arbejde med formidling og salg af varer til støtte for Sue Ryders humanitære arbejde i og udenfor England, som Eva Hesse Rasmussen, Silkeborg startede og Bodil Thau, Hadsten, viderefører.

Da Inner Wheel var blevet til International Inner Wheel og verdenspræsidenten, Helena Foster, foreslog at Inner Wheel's fødselsdag 10. januar skulle fejres af alle medlemmer i alle lande ved en ekstra indsats på selve dagen, sluttede alle Danmarks klubber op om dette og ydede både personlig og økonomisk hjælp, muliggjort ved en ekstra indsats for tilvejebringelse af pengemidler til det, og I.S.O.'ernes rapporter herom, som hvert år videresendes til den siddende verdenspræsident, fortæller om en stor og varm tilslutning forbundet med en følelse af fællesskab med kammerater overalt, hvor Inner Wheel findes.

Med ordsproget om de mange bække små, må man sande, at: de amerikanske lotterier, julebingospil, oplæsninger i andre klubber af 3 minutter, småindtægter ved "røde æsker" fremlagt på møderne, små kontingenter på cirkel- og kursusmøder, bøder af forskellig slags, auktioner, "bring-and-buy"-arrangementer og andre lignende muligheder – virkelig kan gøre

det muligt for klubberne at fordele ret anselige midler til så mange forskellige emner. Naturligvis er det ikke i det store og hele hvad man vil kalde store beløb, der vandrer fra den enkelte klub til den enkelte institution, men her igen er det de små bækkens princip, der må gælde og en medfølelse tanke bagved, der må varme og opmuntre.

En del af I.S.O.'ernes arbejdsfelt er formidlingen af korrespondancen med venskabsklubberne. Idéen til venskabsklubberne startede med, at man fra England i 1963 oprettede et "link-scheme" og forsøgsvis lod engelske klubber få tildelt en bestemt venskabsklub i et andet land. Jo mere Inner Wheel spredtes fra England ud til andre lande, jo mere blev der brug for kontakter mellem distrikter og klubber, så idéen med link-scheme var god, og der blev skabt mange og gode kontakter, som varer ved endnu til gavn og glæde for de involverede klubber. Men til gengæld fandt mange andre klubber det vanskeligt at komme i kontakt med hinanden på denne ret påtvungne måde.

Fra engelsk side opgav man derfor i 1974 det organiserede link-scheme, holdt op med at lade distriktsbestyrelserne varetage formidlingen af kontakter mellem klubber, der ønskede sig en venskabsklub, men gik dog helt og fuldt ind for det positive i tanken og opmuntrede samtidig klubberne til at kontakte andre klubber, blot på helt frivillig basis.

I Danmark hjælper vi stadig gerne fra distrikterne klubberne med at finde frem til venskabsklubber, hvis de ønsker det, men forbindelser, hvor en tilfældig personlig kontakt har indledt et bekendtskab, har nok givet den bedste grobund for et varigt venskabsklubforhold mellem klubberne.

De fleste danske klubber har nu en eller flere venskabsklubber, som har givet dem god mulighed for at følge Inner Wheel arbejdet i andre lande og under helt andre forudsætninger. Hvor venskabsklubber ligger indenfor en rimelig afstand fra hinanden, arrangeres ofte gensidige venskabsbesøg, som altid refereres i månedsbrevene som fornøjelige og vellykkede ture, og da dette jo især forekommer imellem de nordiske klubber, har de medvirket til en gavnlig interskandinavisk Inner Wheel forståelse.

Som endnu en form for venskabs-kontakt kan endelig nævnes, at en del klubber står i kontakt med Ladies' Circle, Soroptimisterne og andre lignende kvindeorganisationer herhjemme ved at deltage i hinandens møder.

Uddrag af verdenspræsidentens hilsen til nye klubpræsidenter.

July 1st, 1969.

Dear Club President,

WORLD INNER WHEEL DAY. I would like to ask all members of Clubs throughout the world to link together IN ACTION on January 10th.

I have chosen this special day because it was on January 10th, 1924, that the Mother Club of Inner Wheel, the Manchester Club, England, first adopted the name Inner Wheel.

It can be interpreted in any way you think fit — in groups or as individuals — giving personal service to someone who needs you — planting a tree or flowers to beautify some corner of your land, or just the simple act of writing a letter.

I am sure there is inspiration and encouragement to be gained by the knowledge that your fellow members throughout the world are at that moment joining together to extend service and friendship.

I shall look forward to hearing about your choice of action.

Yours in friendship,

Helene Jostes

President.

D.I.S.O. HAR ORDET – DISTRICT INTERNATIONAL SERVICE ORGANIZER

ved Gudrun Sander Hansen

Når en organisation som formål vælger at fremme venskab, må kontakten prioriteres meget højt. I de første spændende år med små medlemstal er der ikke store problemer. Alle er jo besjælet af den ildhu, der kendetegner pionerer, og et godt kammeratskab udvikles helt naturligt. Men den overvældende vækst, der er sket indenfor Inner Wheel, kan netop være årsag til, at kontakten bliver mindre. I takt med de voksende medlemstal må mødestoffet udvides, og der levnes ikke tid til at tale sammen. Nye medlemmer føler sig fremmede og isolerede og har svært ved at falde til i klubben. Mange vil sikkert nikke genkendende til denne situation. Heldigvis har kvinder en medfødt evne til at fornemme en stemning og finde på råd. De har jo også administreret familie og hjem i århundreder.

Hvad sker der så? Jo, de mange beslutsomme og energiske kvinder rundt om i klubberne går i gang med at danne cirkler, studiekredse og andre former for interessegrupper, der kan bringe medlemmerne i nærmere kontakt.

Denne udvikling tjener Inner Wheel Danmark til ære, fordi man har evnet at løse problemerne i overensstemmelse med de vedtagne principper, der går ud på at lægge vægt på den personlige kontakt og det personlige arbejde og ikke søge publicity og kostbare arrangementer.

Da I.S.O.'er og D.I.S.O.'er på dette tidspunkt bliver en realitet på henholdsvis klub- og distriktsbasis, overgår mange af disse opgaver til dem. Kontakten mellem klubberne bliver øget gennem hospitality, intercity-møder, deltagelse i charteroverrækkelse og andre festligheder, så det undgås, at den enkelte klub bliver sig selv nok. I denne forbindelse bliver kvindens tradition eller rolle som værtinde udnyttet. Blandt andet har den vist sig særdeles nyttig i det samarbejde med Rotary om ungdomsudveksling, som daværende distriktspræsident, Marie Andersen, tog initiativ til. Samarbejdet er nu også udvidet til handicappede, og efter at I.S.O.'erne har påtaget sig at sende Rotarys udvekslingsbrochure til Inner Wheel klubberne, er der sket en betydelig fremgang i dette internationale arbejde.

I 1950-60'erne er oprettelsen af udvalg for tilvirkning af håndarbejder almindelig forekommende. Med flid og ihærdighed forarbejdes et imponerende antal af kønne og nyttige ting. Vore smukke bannere og store og små gaver har glædet mange i årenes løb. Disse udvalg tjener flere formål, f.eks. at skaffe midler til hjælpearbejde og at skaffe godt, varmt tøj til Grønland, Sydslesvig og til katastroferamte områder.

Fristelsen til at nævne navne er stor, mange fortjener omtale, men det afgørende må være at belyse det sindelag og den vilje til samarbejde og tjeneste på højt etisk plan, der er så værdifuldt et element i Inner Wheel, men enkelte projekter må dog nævnes." Den lille klub" i Odense oprettedes i foråret 1965 efter henvendelse fra den sociale forvaltning. Odense Inner Wheel's diskussionscirkel havde netop haft emnet "Ældres vilkår" på programmet, og cirkelns medlemmer var motiverede for at tage et arbejde for ældre og handicappede medborgere op. Man samarbejdede fra starten med de stedlige Rotary klubber, hvilket gav økonomisk rygstød. Klubben har møde hver 14. dag med kaffe og underholdning, der arrangeres biografbesøg og udflugter og der sørges for det ikke mindst vigtige, nemlig transport. Odenses 3 Inner Wheel klubber står sammen om denne opgave.

"Marselisklubben" i Århus er et projekt efter lignende mønster, ligeledes oprettet i 1965, men i samarbejde med andre organisationer og det lokale omsorgsarbejde. Klubben har ca. 100 medlemmer, der hver mandag indbydes til møde, hvor der bydes på foredrag og serveres kaffe ved smukt pyntede borde. De 3 Inner Wheel klubber i Århus har sammen med Brabrand Inner Wheel kørt denne klub for ældre siden starten.

Der opstår mange former for cirkler. Nogle af de første havde så varieret indhold som stoftryk og gymnastik.

Der fortælles også om et ballehold, der dyrkede klassisk ballet med Bournonville på repertoire. Man motionerer stadig i Inner Wheel, men nu hedder det kondicirkler. Som et praktisk og nyttigt projekt må samaritkurser med afsluttende eksamen også omtales.

De fleste i Inner Wheel har oplevet angst og bæven ved at holde 3 minutter – ja, disse 3

minutter har endog afholdt Rotary-fruer fra medlemskab. Tidligere var det usædvanligt for kvinder at tage ordet i en forsamling, men nu skete det i Inner Wheel, at man pludselig fik stillet en af landets frieste talerstole til disposition, og den skulle jo bruges. For at afhjælpe manglende selvtillid og rutine oprettede København Inner Wheel klub så tidligt som i 1954 et talerkursus ledet af forfatteren, cand. jur. Knud Bruun-Rasmussen. Mange af vore første medlemmer har hentet erfaring i talekunst her. Knud Bruun-Rasmussen havde udviklet et genialt system med anonyme kritiksedler, der medvirkede til at frigøre eleverne helt enestående – et mirakel vi har oplevet mange gange i Inner Wheel, når kvinder opdagede egne evner og ressourcer. Efter Knud Bruun-Rasmussens alt for tidlige død overtog Caro Bue Bjørner denne opgave lige til nu, hvor hun er 75 år. Der findes ikke mange klubber øst for Storebælt, der ikke har nydt godt af hendes begejstrede og inspirerende undervisning.

Siden har andre klubber taget denne opgave op. I 1960 startede Odense private hold på skift i hjemmene, hvor man øvede sig og fik rutine. Mange andre fulgte efter, så i dag råder Inner Wheel over en lang række veltalende og velformulerende medlemmer, der kan skabe respekt om vor organisation.

Cirkler med kulturelt sigte har været et værdifuldt indslag i klubarbejdet. Især litteratur har været et af de foretrukne emner for studiekredse over hele landet. Netop denne form for samvær kan være særdeles lødig og befordrende for kontakt. Kunstkredse har også haft stor udbredelse, og her gør det samme sig gældende, nemlig at glæden og udbyttet forhøjes, når man oplever i fællesskab.

En museumsreds, der startede i København i 1970 med 35 medlemmer og Edith Højager som leder, har været meget energisk til at arrangere besøg på vore dejlige museer, slotte, kirker, klostre, oldtidsminder samt aktuelle udstillinger. Rundvisning foregår med professionel hjælp, eller også påtager en af deltagerne sig opgaven. Et højdepunkt er en årlig julefest med museumsquiz.

På et vist tidspunkt begyndte voksenundervisning at vinde indpas her i landet og har uden tvivl animeret Inner Wheel til at oprette adskillige engelskhold, ledet af sprogkyndige medlemmer. Da engelsk tilmed er Inner Wheel's officielle sprog, har det været praktisk på denne måde at forene det fornøjelige med det nyttige.

I Inner Wheel hører man ofte tale om "åbent hus", dvs. at der indbydes til møde i private hjem, hvor alle er velkomne. I nogle klubber er dette en fast institution, f.eks. har Helsingørsklubben holdt "åbent hus" en gang om måneden siden 1966. I andre klubber er det en spontan sag, men i begge tilfælde sikkert affødt af trang til at diskutere aktuelle spørgsmål i Inner Wheel og samfund og på denne måde komme hinanden nærmere.

Et af de senere initiativer er afholdelse af den første golfturnering i Inner Wheel Danmark efter engelsk og svensk mønster. At dyste sportsligt har alle dage været et godt middel til at ryste mennesker sammen og styrke sammenholdet.

Til sidst skal nævnes et helt nyt foretagende, der går ud på at afholde et samlet seminar i distrikt 47. I.S.O.'erne har fået til opgave at formidle det praktiske arbejde med oplysning og tilmelding i klubberne. Formålet med dette seminar er at forklare og uddybe Inner Wheel's funktioner på klub, distrikt- og internationalt plan for på denne måde at aktivere og dygtiggøre deltagerne til at påtage sig poster i Inner Wheel. Vi er så heldige, at Birte Fangel, fhv. International Inner Wheel præsident og særdeles aktiv i Inner Wheel i mere end 25 år, har indvilget i at lede dette projekt. Tilmeldingen har været overvældende, hvilket kunne tyde på et behov for virksomhed af denne art.

Man kan ikke beskæftige sig med fortid, uden at tanker om fremtid melder sig. Hvis man skulle udtrykke fremtidsønsker for Inner Wheel må det blive et håb om, at vor organisation fortsat må værne om sine gode traditioner og samtidig forstå at tilpasse sig nye tiders krav. Kun på disse vilkår kan Inner Wheel bevare sin levedygtighed.

Det store og krævende arbejde, der udføres i alle distriktsbestyrelser og i Dansk Inner Wheel Råd danner rammen omkring Inner Wheel, uden hvilken vor store organisation ikke kan fungere. Det gør det muligt for klubberne og de enkelte medlemmer at udfylde den ramme med et indhold, der har stadig stigende sigte på Inner Wheel's motto og formål, og som D.I.S.O.'er og I.S.O.'er kan være medvirkende til at igangsætte.

DISTRIKTSINDSAMLINGER

ved Else Amstrup

Distriktsindsamlinger har gennem nogle år været foretaget til støtte for forskellige gode formål. På den måde er klubbernes mange bække små blevet kanaliseret, så de fik virkelig betydning for de institutioner, der blev betænkt.

LANDSINDSAMLINGEN

ved Else Amstrup

På interdistriktsmødet i 1975 vedtoges et forslag om, at Inner Wheel Danmark skulle stå sammen om økonomisk at støtte til et fælles formål. Det blev Randers klubbernes forslag om en indsamling til fordel for bekæmpelse af sygdommen Leprosi, man gik ind for.

Landsindsamlingen er på frivillig basis, men klubberne viser stor interesse, idet der i den forløbne tid – halvandet år – er indkommet 39.000,00 kr. fra alle 5 distrikter. Disse penge går gennem Red Barnet til bekæmpelse af spedalskhed i Indonesien i samarbejde med WHO og den indonesiske regering.

Inner Wheel's fællesskab og hjælpsomhed kommer på denne måde specielt mange børn til gode.

LANDSARKIVET

ved Ellen Olsen

Da der var gået nogle år efter starten af de første Inner Wheel klubber, og flere og flere dannedes, fremkom tanken om at få oprettet et arkiv.

Karen Valeur, sekretær for Storkøbenhavns Inner Wheel klub, havde begyndt at samle månedsbreve, referater af landsmøder, charterfester m.v. og fortsatte dermed indtil 1. juli 1959, da Grethe Hersdorf, Helsingør, overtog arbejdet, som for hendes vedkommende strakte sig over 8 år. Arbejdet blev sat i system, navnlig kontrollen med månedsbrevene.

I efteråret 1967 afleveredes arkivet, der omfattede 44 klubber, til Ellen Olsen, Assens, og systemet videreføres. Hver klub har nu sin arkivkasse, men efter ca. 25 års forløb må der en ny kasse til. Såvel referater af distriktsmøder, interdistriktsmøder, rådsmøder, International Inner Wheel møder, rallies m.m. som medlemsfortegnelse, regnskaber og andet arkivmateriale opbevares.

På interdistriktsmødet i 1968 gav klubberne tilsagn om tilskud til køb af arkivkasser, og startkapitalen var godt 800 kr.

Nu er landsarkivet et fast punkt på dagsordenen ved interdistriktsmøderne, hvor der aflægges beretning og regnskab. Arkivets udgifter fordeles mellem de 5 distrikter.

Arkivet består nu af 170 kasser, der fylder 5¼ kubikmeter eller ca. 30 meter reolplads.

25 ÅRS JUBILÆUM

ved Ellen Olsen

Haderslev Inner Wheel klubs - og dermed også Inner Wheel Danmarks – 25 års dag blev fejret 22. september 1973 i Haderslev i overværelse af godt 200 gæster. Der foreligger et stort referat fra denne fest med mange gode taler.

En månedstid senere markeredes de 25 år under interdistriktsmødet på Nyborg Strand. Ved

den lejlighed holdt Ellen Arkil, Haderslev, festtalen, der formede sig som et historisk tilbageblik, bl.a. indeholdende en redegørelse for oprindelsen af Rotary – Ann's, en betegnelse for amerikanske Rotary fruer. Talen er gengivet nedenfor.

Birte Fangel, der netop var fratrådt som præsident for International Inner Wheel holdt et fremragende foredrag om sine oplevelser som verdenspræsident, og den festlige aften afsluttedes med, at daværende national repræsentant, Edith Malte Jacobsen, talte smukt om "perler på snor" og "led, der føjes til kæden", hvorefter en skøn perlekæde blev overrakt vor afgående verdenspræsident med tak fra alle danske klubber. Referater fra disse fester og taler – samt meget andet læseværdigt stof – kan lånes i Inner Wheel´s landsarkiv.

FESTTALEN VED 25 ÅRS JUBILÆET **Nyborg Strand den 11. oktober 1973** *ved Ellen Arkil*

Ved et jubilæum er det skik for en stund at lade blikket gå tilbage på de forløbne år, og jeg har tænkt mig at begynde ved Adam og Eva, så I må hellere sætte jer godt tilrette.

Eva opstod som bekendt af Adams ribben. Det var også Eva, der fik ham til at spise af æblet fra Kundskabens træ, og derved blev hun skyld i hele verdens udvikling på godt og ondt.

Lad os nu sætte navnene Rotary og Inner Wheel ind i stedet for Adam og Eva. Inner Wheel er jo en slags ribben, taget ud af Rotary, og vi skylder Rotary vor hele eksistens. Med årene er vort lille indre hjul dog blevet ret så aktivt til at hjælpe med at dreje det store Rotary hjul, og vi kan vist godt indrømme, at vi på mange måder influerer på Rotary´s virke, så må vi blot håbe, at det er den gode side af æblet, der får overhånd.

Vi ved alle at vores Adam - Rotary - blev til i USA i 1905, og at Inner Wheel opstod i England i 1924. Der er nok nogle, der ligesom jeg, har undret sig over, at vor fødsel ikke fandt sted i staterne. Personlig har jeg haft nogle problemer af den grund, fordi jeg som min Rotarymands kone i nogle perioder har været sammen med Rotary boardmedlemmer, dels i deres center i Evanston og dels i Lake Placid, hvor de nye guvernører får belæring. Der plejer Rotary-verdenspræsidentens frue at samle boardmedlemmernes fruer og bede dem fortælle lidt om sig selv og deres interesser. Hver gang har jeg frejdigt fortalt, at jeg var Inner Wheel, og hvor glad jeg var for det, og hver gang mærkede jeg i den ellers venlige og kammeratlige atmosfære et koldt pust fra Amerikanerne. Jeg spurgte generalsekretærens kone om grunden hertil, og svaret lød: " Rotary anerkender ikke Inner Wheel, og der vil aldrig opstå Inner Wheel klubber i staterne, vi har vores Rotary-Ann's, og derved bliver det." Engang oplevede jeg, at en Rotary-Ann i Lake Placid holdt foredrag om, hvad Ann's kunne udrette, hun fortalte også om en hel del problemer, de måtte slås med. Bagefter drøftede jeg foredraget med Mrs. Gaskell, tidligere præsident for The Association, hun næsten hvæsedes: " De kan jo bare melde sig ind i Inner Wheel, men det vil de nok ikke, for så skal de høre under England." Var det mon jalousi, der dikterede denne holdning hos Amerikanerne? Jeg ved det ikke. Men pudsigt nok stødte jeg senere på en veritabel Inner Wheel klub i Baltimore, d.v.s. de kaldte sig Inner Wheel, men de havde intet med vor organisation at gøre. Nu er Inner Wheel anerkendt af Rotary, og en lykke er det da, at de hårde ord blev gjort til skamme, tilmed har Inner Wheel i USA nu en dygtig og tiltalende repræsentant i vores Board.

Hvordan forholdt det sig da med disse Rotary-Ann's? Skønt jeg spurgte mange derovre, har jeg først for nylig fået det rigtige svar, og det herhjemme ved at læse Birte Boldsens udredning, hun har givet mig lov til at lade det gå videre.

Lad mig dog først lige indskyde: Måske synes nogen, at det falder udenfor rammerne af, hvad der bør siges her i dag, men det er nu efter nøje overvejelse og efter en snak med et par kammerater. Her er jo en del nye klubber, som ikke kender noget til vores fortid, og det har nu sin betydning, at vi kender og forstår baggrunden på international basis, især, måske, at vi forstår Amerikanerne, som på mange måder er ret forskellige fra os.

I året 1914 skulle Rotary afholde international Convention i Houston, og da San Francisco, hvis præsident var Mr. Brunier, skulle være vært for det følgende års Convention, ønskede man at

gøre noget særligt for at skabe den rette atmosfære til genvisitten. Man fik Southern Pacific Railway Comp. til at stille et tog til rådighed for at transportere alle Rotarianerne fra vestkysten til Houston. Der var dengang 13 klubber. Rotarianernes fruer havde endnu ikke på det tidspunkt ret til at overvære Convention, og da toget forlod San Francisco, opdagede Mrs. Brunier, at hun var den eneste dame, der var med. Rotarianerne, som i forvejen var dus, foreslog, at man også var dus med Mrs. Brunier. Hendes fornavn var Ann. På turen blev Ann meget populær, en af Rotarianerne lavede oven i købet en vise til hende. Toget havde fået stor forreklame, så der mødte mange op ved ankomsten til Houston for at modtage kammeraterne fra vesten. Ved udstigningen blev Ann løftet op og båret i Procession, medens man sang hendes vise. En af Rotary's grundlæggere var på stationen sammen med sin kone, hendes fornavn var også Ann, så nu blev det højtideligt proklameret, at for fremtiden skulle alle Rotarianeres koner hedde "Rotary-Anns". Det blev starten til Rotary Ann's klubber overalt i USA.

I England opstod de første klubber på lignende måde. Også her havde Rotary fruene igennem flere år hjulpet deres mænd med bl.a. socialt arbejde, og havde på denne måde lært hinanden at kende. Ønsket om et blivende kammeratskab opstod og resulterede i starten af Manchester Inner Wheel Club i 1924. Man enedes om at bruge Rotary's idealer og principper som forbillede. Der gik altså 10 år efter Rotary-Ann's opståen, før Inner Wheel blev en realitet. I de følgende 10 år bredte Inner Wheel klubberne sig over hele England med nogle få i Australien, og man sluttede sig sammen under navnet "The Association of Inner Wheel Clubs in Great Britain and Ireland".

Efter anden verdenskrig voksede antallet af klubber voldsomt. I 1948 blev den første Inner Wheel klub startet i Danmark, i Haderslev, med Dagmar Ottosen som initiativtager. Men ikke blot i Danmark, og ikke blot i Europa, men i alle verdensdele bredte nu Inner Wheel sig. Derfor omlagde man organisationen, så den dækkede hele verden og fik navnet "International Inner Wheel" og hvert land fik sin nationale repræsentant i The Board.

Lad os så lige gå tilbage til den 5. februar 1948. Den dag startede 9 Rotary koner ganske stilfærdigt og på forsøgsbasis et Inner Wheel arbejde i Haderslev. Jeg var selv en af de 9, og jeg må ærligt tilstå, at nok var jeg positiv indstillet, fordi det havde tilknytning min mands interesser, men jeg var også skeptisk, for man havde jo både hørt og set en del afskrækkende eksempler på diverse kvindeforeninger, og det var ikke rigtig noget for mig. Jeg tror også nok, at vi alle 9 – selv Høne – havde det på samme måde. Vi hyggede os i de respektive hjem med kaffe og "blødt brød", 2,00 kr. betaltes i månedligt kontingent, for at vi dog af og til kunne forære en foredragsholder udefra en flaske sherry eller en æske chokolade. Vi havde lige fra starten 3 minutter, men der var naturligvis ingen månedsbreve udefra og ingen meddelelser fra andre klubber, engang imellem en hilsen fra England – hyggeligt og uforpligtende. Dog optog vi hurtigt et omsorgsarbejde for byens ældre og et hjælpearbejde for en dansk børnehave i Flensborg.

I løbet af sommeren holdt Haderslev Rotary klub 10 års jubilæum. I den anledning fik de besøg af venskabsbyen Hailsham i England, som var vores fadderklub, fordi det var der, at Dagmar Ottosen hentede Inner Wheel idéen med hjem.

Præsidenten for Inner Wheel klubben der, Vie Hammond Williams, var med sammen med sin mand. Hun overrakte os vore Inner Wheel nåle, et historisk og højtideligt øjeblik for vor klub. På det tidspunkt var vort medlemstal forøget til ca. 20. Den 23. september holdt vi charterfest i form af en frokost på "Saxildhus" i Kolding. Vore mænd så med "ophøjet velvilje" på foretagendet: "Lad pigerne more sig, det kan da i hvert fald ikke skade os" – sådan omtrent var vist deres indstilling, men de sendte os da et telegram!

Nå, den enlige idyl varede jo heldigvis ikke så længe. Københavnerne begyndte at røre på sig. Vi var meget imponerede over, at de var 100, der ønskede at danne en klub. Hvordan ville de dog kunne lære hinanden rigtigt at kende og udvikle kammeratskab? Men de var dygtige, og det viste sig, at Inner Wheel kan trives og dyrkes på mange forskellige, men hver for sig, udmærkede måder. Københavnerne holdt en charterfest så strålende og festlig, at den blev forbillede for alle kommende charterfester. Og tænk, de havde deres ægtemænd med! Misundelig? Nej, det var vi ikke i Haderslev, men vore mænd fik besked, og lidt efter lidt ændredes da også deres "velvillige interesse" sig til virkelig anerkendelse af, at pigernes

kaffeklub jo kunne være lige så lødig som mændenes frokostklub.

Med københavnernes start var signalet givet til gæring, boblen og udvikling over hele vort lille land. Hvor fik vi da travlt! Vi var nogle stykker, der fattede rundt og fortalte om dette paradis, der hedder Inner Wheel. Ganske småt begyndte vi på månedsbreve. Love – ja, hidtil havde vi så nogenlunde rettet os efter de engelske, som Aarhus gjorde et stort arbejde med at oversætte. Men vi måtte jo se at få vore egne, og jeg husker tydeligt et møde i Odense, hvor vi diskuterede og vendte og drejede ordene om og om igen.

I 1951 var vi blevet 6 Inner Wheel klubber, idet Sønderborg, Odense, Slagelse og Aarhus var kommet med. Vi holdt vort førstelandsmøde. Det formede sig nærmest som en festlig sammenkomst, men vi havde sandelig noget sagligt på programmet. Hver klubpræsident aflagde udførlig beretning om årets forløb i sin klub, det kunne måske virke lidt langtrukket, men på den anden side var det også morsomt og lærerigt at høre, hvad de andre foretog sig, og så var der jo da kun 6. Vi snakkede love og diskuterede optagelsesformularer. Vi inddelte landet sådan, at hver klub havde sit virkeområde med hensyn til extension, f.eks. København og Slagelse skulle tage sig af Sjælland. Jyderne henvistes til Aarhus, Haderslev og Sønderborg, Fyn havde jo Odense. Regnskab var vi lykkeligt fri for! På dette landsmøde holdt Marie Louise Schou fra København et meget smukt 6 minutters Inner Wheel indlæg om at komme i kontakt med hinanden.

Jeg har dvælet lidt ved dette landsmøde, fordi det var det første, og alene derfor en historisk begivenhed. Herefter blev der holdt landsmøde hvert år. I 1953 blev vi delt i østre og vestre landsdel, med Grete Beck og Dagmar Ottesen som landsdelspræsidenter. I 1962 blev vi delt i 3 distrikter under Association og med et councilmedlem fra hvert distrikt. Nu er vi så i år blevet til 5 distrikter, parallelt løbende med Rotary's distriktsinddeling, og med tilsammen én national repræsentant i Board.

Vi kan altså glæde os over, at Inner Wheel's idéer, tanker og ønsker bliver grebet af flere og flere. Hvad får vi da i Inner Wheel?

I en tid hvor krævemøntaliteten er så fremherskende, vil det vist være sundt at vende spørgsmålet om og sige: "Hvad kan vi yde i Inner Wheel?" For det er med Inner Wheel, som med alle dermed beslægtede bevægelser, at man modtager i forhold til, hvad man selv yder.

Først og fremmest er det kammeratskabet, der er det bærende for hver enkelt af os. For nylig sagde en af mine klubkammerater til mig: "Det har jeg lært af Inner Wheel, at hvert eneste menneske har noget i sig, som det er værd at komme til at kende. I Inner Wheel bliver vi tvunget til at sidde ved siden af en tilfældig og derved lære hinanden bedre at kende, hvor er det sundt og godt".

De 3 minutter – de er både frygtede og elskede. Hvor tit hører vi ikke: uha, nu er det min tur, jeg har slet ikke haft tid til at tænke på det, jeg aner ikke, hvad jeg skal finde på o.s.v.

Men nogle giver virkelig i alvor sig selv, og vi får øjnene op for en dybde i tankegang hos en kammerat, som vi slet ikke kendte fra den side. Andre får luft for deres harme over problemer, som vi nikker genkendende til. Mange peger på de positive sider i tilværelsen, og maner os til at huske på at glæde os over både de små og store værdier i livet. Atter andre udfolder pragtfulde evner til at udtrykke sig vittigt og sjovt – tit med en lille snert af onskabsfuldhed, men så sjovt, at vi huler af latter. Jamen, er det da ikke vidunderligt, at vi får del i hinandens brogede forskelligheder? Mon ikke vi er enige om, at de 3 minutter ville vi ikke for nogen pris undvære. Månedsbrevene, dem, som det tit kniber med at få tid til at høre oplæsningen af. Det går som et suk igennem forsamlingen: åh, nu er der ikke tid til flere. Disse breve er i høj grad med til sammenholdet i Inner Wheel klubberne landet over, selv efter den nye indskrænkning.

Hvad får vi mere i Inner Wheel? Ja, hvis vi selv vil, så har vi store muligheder for internationale kontakter. Der foretages mange rejser på Inner Wheel basis mellem de forskellige lande. Og så har vi jo oplevet to internationale Conventions, først i Haag, hvor vi var spændt på, hvordan det ville lykkes. Det gik så godt, at forventningerne var skruet temmelig højt op til Convention i år, der som bekendt foregik på Frederiksberg her i Danmark. Og takket være en særdeles effektiv komité til at forestå arrangementet, og takket være vor egen Birte Fangel som en dygtig og værdig verdenspræsident, blev forventningerne til fulde indfriet, og vi kan med glæde konstatere, at Inner Wheel går sin sejrsgang over hele jorden.

Ved et jubilæum bør man også rette blikket fremad, og vi må spørge os selv: betyder det nu noget alt sammen? For vi må jo ikke lade os nøje med bare at være glade for os selv og synes, at alt er såre godt. Så stagnerer vi, og stagnation er tilbagegang. Kvantiteten må ikke forplumre kvaliteten. Kan vi udrette noget? Vi siger at vi arbejder for venskab og hjælpsomhed, to egenskaber, som i høj grad er baseret på evnen og viljen til at forstå hinanden. Og er der noget menneskeheden har behov for i dag, så er det den forståelse, der leder til hjælpsomhed og venskab, uanset hvor på kloden, vi befinder os, uanset race, klasse, religion og ikke mindst, på tværs af generationerne.

Vi tror på Inner Wheel, vi har pligt til at arbejde og kæmpe for vor tro, og vi skal holde fanen højt, først og fremmest i vort eget indre, i vore hjem og i vore klubber. Med den internationale status, som Inner Wheel har i dag, er der en chance for at udrette noget, for at venskabs ringe lidt efter lidt vil brede sig også i de store vande.

Gid vi må forstå at gribe denne chance!

For 10 år siden var der her på Nyborg Strand et stort internationalt stævne for alverdens pigespejdere med dronning Ingrid som primus motor. Til motto havde vi valgt ordene fra " Den Højes Tale": " Lue tændes af Lue".

Måtte luen fra Inner Wheel tænde luer over den ganske jord til et lysende glædebringende bål af kærlighed til medmenneskene!

SANGBOGEN

ved Grete Beck

Lige fra Inner Wheel's start i Danmark har vi begyndt vore møder med en sang. Vi syntes, det var en god optakt til et hyggeligt samvær, men efterhånden som vi havde sunget os igennem Kongesangbogen utallige gange, fandt vi, at nu måtte vi selv lave en sangbog.

I 1954 skrev Marie Louise Schou den første Inner Wheel sang, og det affødte, at mange klubber også skrev Inner Wheel sange. De blev alle samlet i en sangbog tillige med de danske sange, vi holdt mest af. I begyndelsen var Marie Louise Schou med i redaktionen af denne bog, men efterhånden påtog andre sig opgaven, bl.a. har Else Søgaard, Løgstør klubbens første præsident, varetaget arbejdet meget samvittighedsfuldt. Efter Else Søgaards død er det overtaget af Ulla Rasmussen, Herning.

MEDLEMSFORTEGNELSEN

ved Grete Beck

Den første fortegnelse over medlemmer blev trykt i 1952, men omfattede kun Storkøbenhavn. Den næste fik vi i 1953, og den varede til juli 1957, idet der var supplement til medlemsfortegnelsen de mellemliggende år, og nu var alle klubber i hele landet med. Siden juli 1960 har vi fået ny medlemsbog hvert år, den er obligatorisk for alle medlemmer. Distrikterne skiftes til at påtage sig redaktionen.

KLUB NR. 3 – SØNDERBORG

ved Mi Krogh

Det hele startede med en indbydelse fra Rotary om at deltage i et møde, hvor Dagmar Ottosen skulle fortælle om Inner Wheel. Dette første møde fandt sted i foråret 1950. Stærkt tilskyndet af vore mænd arbejdede vi nu videre med sagen, således at vi 19. oktober 1950 kunne indkalde til et stiftende møde, hvortil vi inviterede oberst C. Gabel-Jørgensen og frue,

Haderslev. Det viste sig at være et lykkeligt valg, da obersten på dette tidspunkt var præsident for Rotary i Haderslev, og ikke mindst hans entusiasme og ildhu bragte os over betænelighederne, således at vi 17 interesserede, der var mødt frem, besluttede at starte. Til vor første præsident valgte vi Anna Johannsen, og det blev hende, der så absolut trak det største læs. Uden hende havde vi nok ikke fået begyndt. Charterbrevet fik vi allerede i december samme år, og dermed var vi officielt anerkendt som Sønderborg Inner Wheel klub. Til Charterfesten 16. juni 1951 mødte repræsentanter frem fra 5 andre klubber. Den første bestyrelse sad 2½ år, hvilket understreger det vanskelige ved at få et sådant arbejde sat i gang.

I begyndelsen mødtes vi privat, for at vi bedre kunne lære hinanden at kende, men da det nogle steder var småt med plads til så mange, henlagde vi vore møder til restaurationer.

Kontakten til andre klubber var lidt mangelfuld i begyndelsen, idet kun Haderslev lå inden for en rimelig afstand. Et forsøg blev gjort for at kontakte Flensborg, men dette løb dog ud i sandet, efter at vi havde besøgt dem en gang og de os to gange. Derimod opnåedes kontakt med Soroptimisterne ved flere gensidige besøg.

De "3 minutter" var ikke noget problem. Vi startede straks i alfabetisk orden, og der blev berettet om interesser, rejser og flere små foredrag af aktuel art.

De første år uddelte vi tøj til vuggestuen i Sønderborg ved juletid, vi støttede børnehaven "Lyshøj" og Santalmissionen, ligesom vi prøvede at organisere et velgørenhedsarbejde, vi alle kunne støtte i forbindelse med menighedsplejen.

Der har ikke været de store udsving i vort medlemstal i de første mange år – laveste tal var 14. Men i begyndelsen af tresserne skete en kraftig tilgang, og som følge heraf opstod tanken om at oprette en ny klub. Denne blev da Sønderborg Syd, der chartrede den 24. september 1966.

Aldersforskellen er intet problem. Vi er et blandet kor, der harmonerer godt sammen.

KLUB NR. 4 – ODENSE

ved Agnete Niegel

Efter at den første klub var dannet i Haderslev, besluttede 3 guvernører at gøre en indsats for dannelse af flere Inner Wheel klubber i Danmark. I Odense var det guvernør, rektor Tage Høegh, der med fru Jytte i marts 1950 indbød til et møde vedrørende start af en Odense Inner Wheel klub. Tilstede var Edith Kyed, Gudrun Rygner, Helen Secher og jeg selv, og vi fandt hurtigt frem til, at vi ville invitere alle Rotarianeres koner til møde på Sct. Knud den 18. april. Fra Haderslev kom Dagmar Ottosen og Laura Skaarenborg for at fortælle om Inner Wheel. På dette møde blev Odense Inner Wheel dannet med Gudrun Rygner som første præsident. Hun havde storartede organisatoriske evner, der sammen med de medmenneskelige egenskaber var et plus for os ved klubbens start. Charterbrevet blev overrakt af Tage Høgh ved en festlighed 6. oktober 1951.

Vi har endnu 10 medlemmer, der har været med fra vor charterdag og som har fulgt udviklingen i klubben fra vi i de første år var ret så højtidelige. Nu er vi alle dus og virkelig kommet nærmere ind på livet af hinanden i glæde og sorg, i hverdag og fest.

Efter 25 års forløb vil nogen måske spørge: "Blev alle forventningerne opfyldt?" Her må jeg tænke på et citat af Arnulf Øverland, som lyder: "Kritikken, du følte i ungdomstiden, blev måske en smule forandret siden på grund af et mere forsonligt blik og alle de fejl, du selv begik." I denne erkendelse er en parallel til Inner Wheels tanker om tolerance og forståelse, ja, at handle mod andre, som du gerne ser, at andre handler imod dig.

Klubben voksede til over det dobbelte, og det blev sværere, især for nye medlemmer, at føle sig hjemme. Da opstod den lyse ide, at vi skulle danne cirkler, hvor interesser som f.eks. kunst, litteratur, engelsk, og bridge kunne dyrkes. Det lyder meget indadvendt, men har for os betydet en fornyelse af værdi.

En anden aktivitet er "Den lille klub", en omsorgsklub for ældre medborgere. Opfordringen kom fra den sociale forvaltning, og arbejdet blev taget op af en kreds af medlemmer med

Gyntha Linde som formand. For denne indsats fik Gyntha i 1966 overrakt Rotary's vandrebæger, og vi havde i 1970 den glæde at udnævne hende til æresmedlem af vor klub.

Hjælp til blinde har i mange år været en af vore udadvendte aktiviteter, og festen i december er et stort arrangement. Lily Edwards, der fra starten på Sct. Knud med inspiration har præget disse fester, har siden 1973 været vort andet æresmedlem. Klubbens arbejdsudvalg forarbejder strikkede tæpper til gamle og svage i Sydslesvig, tøj til børn i Grønland og gaver til børnehaven i Flensborg.

Mange organisationer er i årenes løb blevet støttet – dels ved personlig indsats og dels økonomisk. I anledning af jubilæet blev fysisk handicappede spejdere betænkt, den første trop i Odense blev oprettet af to tidligere præsidenter i vor klub.

Inner Wheel klubber skyder op overalt, og Dagmar Ottosen, "vores allesammens Høne", kan med rette være stolt af sin flok. Der er nu 126 klubber i Danmark, og Internationalt Inner Wheel rækker med sine mange klubber fra New Zealand, Australien i syd til Canada, USA i vest, Tromsø mod nord og Philippinerne mod øst. Vi tilhører en af de største kvindeorganisationer i verden.

Jeg har en drøm og et håb, at som verden indsnævres, og Inner Wheel forhåbentlig stadig udbygges, må organisationen være med til hen over grænserne at stå sammen om den enorme opgave at bringe varigt venskab og forståelse mellem folkeslag og nationer på tværs af racer, politik og religion. Lad os til stadighed samarbejde for fortsat fremgang og lykke.

KLUB NR. 5 – SLAGELSE

ved Else Bøving

Slagelse Inner Wheel klub blev startet 26. oktober 1950, idet Gerda Heintzelmann, Anna Holstein, Emmy Houby og Signe Stenbæk Nielsen nogen tid før havde sendt indbydelse ud til mødet på "Postgården" til 37 Rotary fruer. 26 efterkom indbydelsen, og alle indmeldte sig.

Spiren til vor klub blev lagt langt herfra i et tog gennem Tyskland, hvor Agnete Niegel fra Odense fortalte boghandler Heintzelmann om Inner Wheel, og han fik ved hjemkomsten sin kone til at kontakte Storkøbenhavns Inner Wheel klub.

Det fine resultat, at alle de fremmødte indmeldte sig, må nok tilskrives at de tre Inner Wheel derfra: Margit Skovgaard-Petersen, Birte Fangel og Karen Valeur. De fire indbydende damer plus Else Bøving blev den første bestyrelse.

Selv om vi fik en flyvende start, betænkte vi os længe på at søge charter, men endelig efter 1 ¼ år blev vi enige om, at charterfesten skulle være 9. februar 1952, og vi havde en strålende fest, hvor pastguvernør Aage E. Jensen fra Holbæk overrakte charterbrevet.

Vor første præsident, Gerda Heintzelmann, fortalte noget, der nok var meget betegnende dengang i de fleste Rotary klubber: "Vi er ofte blevet inviteret med til Rotarymøder. Man kommer, trækker et nummer, sætter sig ved et bord og bliver siddende og ser på de fremmødte damer, som for de flestes vedkommende er fremmede for én – men nu efter vi er kommet sammen i Inner Wheel, kan Rotary invitere til "udvidet" eller "indskrænket" kaffebord – det er ligegyldigt. Vi kommer med største glæde".

Karen Margrethe Kierulff (senere landspræsident) holdt en charmerende og fornøjelig tale, som hun sagde ikke for herrerne, men for Rotarianerne og fortalte om de specielle hilsner, hun fik fra sin mands Rotarykammerater på sin tur gennem byen.

Vi havde ikke mange retningslinier at gå frem efter, men vi havde noget, vi kaldte husmoderens 5 minutter og aktuelt kvarter herunder evt. kritik og gode forslag. Disse to ting gik dog ret hurtigt over til 3 minutter Inner Wheel og kammeraternes 5 minutter. Vi har haft månedsbreve fra det første møde.

Slagelse Inner Wheel er, så vidt jeg ved "opfinderen" af håndbroderede Inner Wheel banner med byvåben. I 1951-52 kunne man endnu ikke for gode ord og betaling hos Håndarbejdets Fremme få stof større end til mellemlægsservietter, så vore første bannere havde nok en lidt utraditionel størrelse.

Slagelse Inner Wheel klub har været med til at starte Næstved Inner Wheel klub, hvor vor

præsident, sekretær og klubmester fortalte om hver sit arbejde, og kassereren omtalte en klubs økonomiske trængsler. Vi vidste, hvad vi talte, for vi betalte 15 kr. halvårligt heri indbefattet kaffe og kringle.

Det lyder også morsomt nu, hvor alle Inner Wheel piger er dus, at vi på vort første bestyrelsesmøde vedtog at tiltale hinanden med fru og efternavn og ikke medtage mandens titel.

Ved at kikke tilbage i gamle papirer fra vor klubs famlende start fandt jeg i et gammelt nummer af Rotary Norden et skønt billede fra 1950 af Dagmar Ottosen, "Inner Wheel´s Høne", og en artikel om Inner Wheel – jeg tror, det er første gang, Inner Wheel er nævnt i Rotary Norden.

KLUB NR. 6 – ÅRHUS

ved Signe Hofman

Århus Inner Wheel var længe om at blive startet. Allerede i 1948 havde vi fået opfordring fra Norge, og ved et besøg af Rotarianere fra Norge, Sverige og Finland, talte fruene Irminger, stifteren af Inner Wheel i Norge, og Gertie Monsen, begge medlemmer af Bergen Inner Wheel, meget energisk om bevægelsen, men vi blev ikke overbeviste ved den lejlighed.

I 1951 drøftede Rotarianerne oprettelse af en klub, og derefter blev der indkaldt til møde med damer. Initiativtageren var daværende guvernør, redaktør H. Hansen, Jyllands Posten.

Min mand, Svend Hofman, der var præsident i Århus Rotary klub inviterede 3 medlemmer fra Odense hertil for at informere os.

Ved en festlig aften på "Hotel Royal" fortalte fruene Jytte Høegh, Agnete Niegel og Helen Secher fornøjeligt og inspirerende om deres klub og opfordrede os meget til at danne en Inner Wheel klub. Der blev valgt en bestyrelse bestående af præsident Signe Hofman, vicepræsident Olga Thorup, sekretær Misse Knudsen, kasserer Inger Baunsgaard, klubmester Ester Barrit, medlemmer af bestyrelsen Gudrun Elmquist og Karla Alban Knudsen. Vort første møde blev holdt den 4. april 1951 på "Hotel Royal", 28 medlemmer havde meldt sig, kontingent 10 kr. pr. halvår. Møderne blev eftermiddagsmøder, kaffe med 2 kager kr. 3,25, heri indbefattet drikkepenge og garderobe.

Vi gik i gang med opgaverne med frisk mod. Love havde vi ikke, men vi havde de første fem klubber, der gav os råd og støtte. Desuden var der Rotarianerne, ikke mindst "H.H.", som vi døbte redaktør Hansen, han var altid parat, med alle midler stod han os bi.

Allerede i september skulle vi møde medlemmer fra de andre klubber i Haderslev. Det blev en dejlig oplevelse, hvor alt blev fint afviklet under præsident Ingeborg Gabel Jørgensens dygtige styre. Vi diskuterede love, men først og fremmest start af klubber.

Ved vor charterfest 29. marts 1952 var vi 38 medlemmer, og gæster fra alle de andre klubber i Danmark var mødt op. Fra Norge kom Bjarne Monsen, præsident i Bergen Rotary med fru Gertie Monsen, medlem af Inner Wheel. Fra Göteborg præsident Emma Berglund, sekretær Margot Guthe og fru Maja Simonsen. Vor gudfar, redaktør H. Hansen, overrakte os charterbrevet og ved middagen præsidentkæden, som var den første engelske kæde, fremskaffet af Rotarianere som gave til klubben. 3 minutter blev holdt af Minna Carl Aage Jensen: "Og alle gode tanker, de kan slet ikke dø, før endnu bedre tanker er spiret af deres frø". Thyra Marschall holdt en meget morsom tale for herrerne.

I Århus har vi stået for tombola til fordel for spastisk lammede, det var en god sag at samles om. I de sidste 10 år har vi ført en klub for ældre. Vi tilrettelægger møderne, sørger for foredrag eller underholder selv. Århuspigen Pus Ranghøj har i mange år gjort et stort arbejde med salg af mærkater til støtte for dr. Malti Rana.

Igennem de 25 år, der nu er gået, har jeg fået bevis på, at det var det helt rigtige, vi gjorde, da vi startede vor klub – ikke alene fra medlemmers udtalelser, fra mine egne erfaringer, men mange Rotarianere har glædet sig over det. Ved vore fællesmøder er det ofte blevet udtalt, og ved gaver og bidrag har Århus Nordre Rotary klub vist det. Sidste anledning var vor 25-års stiftelsesdag 4. april 1976, hvor vi havde inviteret vore herrer, og ved middagen overrakte

deres præsident Jørgen Hingelberg, os et smukt banner til at hænge udenfor hotellet, når vi har møde. Ved en dejlig middag med gode taler fik 5 chartermedlemmer overrakt en rose samt en morsom stenfigur lavet af klubbens præsident, Karin Lang. Ved den samme lejlighed havde jeg den glæde at blive æresmedlem af min klub.

INNER WHEEL ROSEN

ved Assens Inner Wheel klub

Den 31. oktober 1957 fik Kalmar klubben i Sverige charter.

I denne fest, der foregik i kirken, overbragte en præsident fra en svensk klub under organisation sin hilsen med en rød rose, da der ikke var midler til en gave. Måden, det blev gjort på, betog alle.

Vor daværende præsident for Assens Inner Wheel klub, Emma Kragh, der deltog i festen, blev så begejstret, at hun straks optog idéen med at give én rød rose ved særlige lejligheder, ved præsidentskifter og ved medlemsoptagelse. Denne skik har som bekendt fået stor udbredelse. Pudsigt nok er skikken optaget i Sverige, og der tager man den nu for en dansk opfindelse.

HVORDAN INNER WHEEL ROSEN KOM TIL ENGLAND

ved Astrid Holck

Den 22-23. april 1964 afholdtes Inner Wheel conference i Scarborough i England.

På det tidspunkt var jeg distriktspræsident for distrikt 29 og skulle repræsentere alle vore – dengang – kun 3 distrikter 28, 29 og 30.

Da det blev min tur til at tale "fra platformen", overbragte jeg først en hilsen fra vore 3 distrikter og overrakte derefter Association Præsident Mrs. Helena Foster, 3 mørkerøde roser, én fra hvert distrikt. Jeg fortalte, at det er en skik, vi i Danmark bruger, når vi vil glæde en Inner Wheel kammerat – ikke at sende en stor og flot buket, men én rød rose, en Inner Wheel rose, som vi kalder den og med den udtrykke alle vore bedste ønsker.

Mrs. Foster takkede smilende og fandt, at det var en aldeles strålende ide.

AFSLUTNING

ved Dagmar Ottosen

Som afslutning på dette lille sammenplukkede skrift er det naturligt at se på, hvad Inner Wheel bevægelsen i Danmark er blevet til.

De 9 Rotarydamer, der startede den første Inner Wheel klub i landet, må undre sig over den næsten eksplosionsagtige fart, Inner Wheel er vokset med, og nu næsten 30 år efter er vi oppe på et medlemstal af ca. 3.500 og så spørger man sig selv, hvordan kan det dog være?

Det bærende i Inner Wheel er netop, hvad vi håbede ville ske, at vi kvinder – hvor forskellige vi end er – har kunnet finde frem til et ganske særligt kammeratskab. Et kammeratskab, der bygger på et samarbejde og forskellige positive opgaver – på de mange gode foredrag og aktiviteter – men ikke mindst på det, at vi lærer hinanden at kende ved vore berigende 3 minutter, hvor hver enkelt giver noget af sig selv.

Når jeg til slut skal ønske noget for fremtidens Inner Wheel i Danmark, er det, at klubberne må bevare dette særlige kammeratskab og stadig forny sig med de skiftende præsidenter og bestyrelser, så den positive ånd, der er i Inner Wheel altid vil stå højt og give medlemmerne initiativ og livsfornøjelse.